

İLMİ ARAŞTIRMA

KASIM 2013

SAYI: 2013/11 (113)

ISSN 1304-9607

www.ilmiarastirma.net

5 TL

ÜMMETİN İHTİLAFI “RAHMET” DEĞİL “FELAKET” GETİRİR

HEDİYE KİTAP!
www.globalkitap.com

Tevrat'tan Hikmetler ve Güzel Öğütler

- Müslümanın Dikkat ve Şuurunun Açık Olmasına Yardımcı Olacak Gerçekler

- Darwinistler, Kabataş Devrinin Bir Yalan Olduğunu Düşünmezler

TÜRKİYE'NİN YENİ KANALI HAYATA BAKIŞINIZI DEĞİŞTİRECEK

A9, büyük ve hayati gerçekleri ortaya koyan; tüm insanlığın ihtiyacını kapsayacak konulara yer veren yeni TV kanalıdır...

A9, modern bilimin ortaya koyduğu delilleri, en anlaşılır ve doğru şekilde aktarmakta, bu sayede izleyiciler, daha önce fark etmedikleri muhteşem gerçeklerin keyfini sürmektedir.

A9, yalandan, saptırmadan, direktmeden ve kavgalardan uzak, samimi, akılcı, yapıcı ve uzlaştırmacı üslubuyla, yayıncılık ile güzel ahlaka has değerleri birleştirmektedir.

A9, "Türk-İslam Ahlakı"nın birleştirici üslubuyla, Türkiye'de ve Dünya'da barış ortamının yerleşmesine hizmet etmek üzere kurulmuştur.

A9, Türkiye'nin muhteşem geleceğini hazırlamada vesile olan sembol ve lider TV kanallarından biri olma iddiasındadır.

FREKANS: 12525 / 30000 / V

www.a9.com.tr

4 KAPAK KONUSU

Ümmetin İhtilafı “Rahmet” Değil “Felaket” Getirir

**14 Sinsi Bir Hastalık:
Gaflet****20 Zorluk ve Sıkıntı
Anlarında Güzel
Ahlak Göstermek
Mümin
Özelligidir****26 Basit İnsanların
Hastalığı:
Tamahkarlık****60 Darwinistler,
Kabataş Devrinin
Bir Yalan Olduğunu
Düşünmezler****32 Müminler
Neden İyiliği
Emretmekle
Görevlidirler?****BU AY**

- 2** Kısa Kısa
- 19** Bir Ayet
Bir Açıklama
- 38** Müslümanın
Dikkat ve
Şuurunun
Açık Olmasına
Yardımcı Olacak
Gerçekler
- 44** Kuran Akıllı
Olmanın
Kılavuzudur
- 49** Güncel
- 50** Allah'a Samimi
ve Candan Dua
Etmenin Önemi

İLMİ ARAŞTIRMA -Kasım 2013-

Yayın Türü: Yaygın / Araştırma Yayıncılık adına imtiyaz sahibi: Bedri Edis Yılmaz,

Adres: Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3 Ataşehir - İstanbul

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Fatih Hikmet Müftüoğlu,

Adres: Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3 Ataşehir - İstanbul

Yönetim Adresi: Araştırma Yayıncılık, Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3

Ataşehir - İstanbul Tel: 0 216 660 00 59 Fax: 0 216 660 16 85

Abonelik Tel: 0216 4444441 Malbaa: Express Basımevi / Deposite İş Merkezi A6

Blok No:309, İkitelli OSB Küçükçekmece-İstanbul

Tel: [0 212] 671 61 51 Baskı Yeri ve Tarihi: İstanbul, 29.10.2013

KISA KISA...

**İLK KUR'AN NÜSHASINI
TÜRKİYE ONARACAK**

Türkiye, Kur'an-ı Kerim'in Yemen'de bulunan ilk nüshalarını ve çok sayıda kültürel mirası onarmak için Yemen'le işbirliği yapacak.

Yemen Mahalli İdareler Bakanı Ali Muhammed el-Yezidi, Türk yetkililerin, Yemen'in en önemli kültür mirasları arasında yer alan nadir yazma eserlerin onarımı konusunda yardım teklifinde bulunduğunu açıkladı. Türkiye ziyaretinin ardından Yemen resmi haber ajansı SABA'ya açıklamalarda bulunan Yezidi, 'Türkiye, başta Kur'an- Kerim nüshaları olmak üzere tarihi kitapların onarımı konusunda gerekli yardıma hazır olduğunu belirtti' dedi.

Bakan Yezidi, ikili ilişkilerin her alanda geliştirilmesi imkanlarının ele alındığı Türkiye temasları sırasında yerel yönetimler arasında işbirliğini öngören bir anlaşma imzalandığı bilgisini de verdi. Yemen kütüphanelerinde, İslamiyet'in erken dönemlerine ait çok değerli nadir Kur'an-ı Kerim nüshalarının yanı sıra İslami ilimlerin farklı alanlarında kaleme alınmış çok sayıda tarihi yazma eser bulunuyor.

ÇOK NADİR ESERLER VAR

Yemen'in kültür mirasının başlıca zenginlikleri arasında gösterilen bu eserlerin, kötü şartlarda muhafaza edildiği belirtiliyor. Yemen Mahalli İdareler Bakanı Yezidi, Türkiye ziyareti çerçevesinde başta İçişleri Bakanı Muammer Güler olmak üzere üst düzey yetkililerle bir araya gelmişti.

www.haber3.com

İslam'ı kabul eden 500 Müslümana özel hac daveti!

Dünyanın farklı bölgelerinde Müslümanlığı yeni kabul eden 500 kişi 'özel davetli' olarak kutsal topraklara ayak bastı. 3 milyon hacı adayının ibadetlerini güvenle yapabilmesi için de bir dizi önlem alındı.

Hac ibadeti için kutsal topraklara gelen kişi sayısı, bu yıl 200 bin civarında azaldı. Kabe İmamı Sudeysi, inşaat çalışmaları dolayısıyla izdiham olmaması için haklarından feragat ederek Suudi Arabistan'a gelmeyenlere teşekkür etti.

Dünyanın dört bir yanından kutsal topraklara akın edenler arasında Müslümanlığı yeni kabul eden 500 kişi de yer aldı.

Müslümanlığa yeni adım atan hacı adayları özel davetle kutsal topraklara ayak bastı. Özel davetle hac ibadetini yapmak üzere Suudi Arabistan'a gelenler arasında 25 hafız da yer aldı.

www.haber10.com

“Dünyada İslam ve İstikbal” Konferansları Yapılacak

Sivil toplum kuruluşları konferanslar zinciri düzenliyor. “Dünyada İslam ve İstikbal” başlıklı konferanslar Türkiye'nin değişik illerinde yapılacak. Yapılan açıklama şöyle:

“Dünya tablosuna zahiren bakıldığında, müthiş bir karmaşa hakim olduğu görülüyor. Medeniyetlerin çatışmasına çalışılıyor, din-mezhep ayrımlarıyla insanlar katlediliyor ve bundan da en çok Müslümanlar etkileniyor. Tablo maalesef böyle! Ve lakin madalyonun diğer yüzüne de bakmak gerekiyor. Dünya imtihan dünyası... Hayır-şer, iyilik-kötülük, hak-batıl dünya kuruldu kurulalı vardı ve kıyamete kadar da var olacak! Bazen şer hükmedecek, bazen de Asr-ı Saadet'te ve Osmanlı ecdadımızın bir devrinde olduğu gibi, hayır hükmedecek...

Peygamberimiz (s.a.v.)'in müjdesini asrımıza dillendiren Bediüzzaman Hazretleri, “Ümidvâr olunuz, şu istikbal inkılâbı içinde, en yüksek gür sadâ, İslâmiyet'in sadâsı olacaktır” buyurmaktadır.

Ezanların susturulduğu, “Allah” demenin suç sayıldığı, Kur'an okumanın yasak olduğu bir tablodan sonra, günümüze bakacak olursak, bazı gerçekler daha net anlaşılacaktır. Verilen müjdelere doğru adımlarla ilerlediğimizi, Müslümanların maddi-manevi ilerleme kaydettiğini görmekteyiz. İstikbal çarklarının, inananların lehinde, inanmayanların ise aleyhinde hareket ettiğini keza müşahede etmekteyiz. Avrupa, huzuru ve mutluluğu aramaya devam ediyor. Birkaç senedir, moda haline gelmiş olan, Hinduizm, Budizm ve Yoga tekniklerine yöneliyor. İnsanlar, stresli günlerin yorgunluklarını atabilmek için, yüklü paralar ödeyip, Uzakdoğu Felsefesine yöneliyorlar. Fakat bunlarda da aradığını bulamayan Avrupa insanı, ümitsiz bir şekilde “yeniden huzur bulma”, yani “yeniden insan olma” yollarını arıyor. Sadece Avrupa değil, tüm insanlık huzuru arıyor. Gerçek insanlık olan “İnsaniyet-i Kübra olan İslamiyet'i” arıyor!

www.risalehaber.com

ÜMMETİN İHTİLAFI “RAHMET” DEĞİL “FELAKET” GETİRİR

Bazı Müslümanlar “ihtilafta rahmet vardır” sözünün, sözde Peygamberimiz (s.a.v.)’in sahih bir hadisi olduğunu söyleyerek, bu düşüncüyü hayata geçirmekte ve buna dayanarak İslam dünyasındaki çatışmaları makul görmektedirler. Sözde hadis şöyledir:

“Ashabım semadaki yıldızlar gibidir. Hangisinden hadis alırsanız, doğruyu

- Müslümanların kurtuluşu neden İttihad-ı İslam’a bağlıdır?
- Müslümanlara yönelik zulmün bir an önce durmasını isteyen bir insan, ne yapmalıdır?

bulursunuz. Ashabın ihtilâfı sizin için rahmettir.” (el-Aclûnî, Keşfü’l-Hafâ, 1:64; el-Münâvî, Feyzü’l-Kadîr, 1:210-212.)

Yine Beyhakî aynı yerde şu hadise yer vermektedir: “Muhammed’in (a.s.m.) Ashabının ihtilâfı Allah’ın kulları için bir rahmettir.” (Aynı meâldeki hadisin varlığını, Taberânî, Deylemî, Ebû Naîm, ez-Zerkeşî, İbni Hacer gibi hadis âlimleri de belirtirler)

Oysaki bu sözün Peygamberimiz (s.a.v.)’e ait bir hadis olmadığı, Allah’ın, Kuran’da farz olduğunu bildirdiği “Müslümanların birlik olmaları, kardeşler olarak yaşamaları, dağılıp ayrılmamaları, dost olmaları, çekişip birbirlerine düşmemeleri” gibi hükümlerin yer aldığı ayetlerden açıkça anlaşılmaktadır:

“Allah’ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. DAĞILIP AYRILMAYIN. Ve Allah’ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın.

HANI SİZ DÜŞMANLAR İDİNİZ. O, KALPLERİNİZİN ARASINI UZLAŞTIRIP-ISINDIRDI ve siz O'nun nimetiyle KARDEŞLER OLARAK sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısından, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar." (Al-i İmran Suresi, 103)

"MÜ'MİNLER ANCAK KARDEŞTİRLER. ÖYLEYSE KARDEŞLERİNİZİN ARASINI BULUP-DÜZELTİN ve Allah'tan korkup-sakinin; umulur ki esirgenirsiniz." (Hucurat Suresi, 10)

"Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin ve ÇEKİŞİP BİRBİRİNİZE DÜŞMEYİN, çözümlüp yığınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir." (Enfal Suresi, 46)

"İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. EĞER SİZ BUNU YAPMAZSANIZ (birbirinize yardım etmez ve DOST OLMAZSANIZ) yeryüzünde bir

fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur." (Enfal Suresi, 73)

"Ve haklarına tecavüz edildiği zaman, BİRLİK OLUP karşı koyanlardır." (Şura Suresi, 39)

"Şüphesiz Allah, Kendi yolunda, SANKİ BİRBİRLERİNE KENETLENMİŞ BİR BİNA GİBİ SAF BAĞLAYARAK cehd edenleri (mücadele edenleri) sever." (Saff Suresi, 4)

KURAN'DAKİ BİRLİK AYETLERİNİN HÜKMÜNÜ ORTADAN KALDIRMAYA ÇALIŞMAK FİTNEYE YOL AÇAR

Kimi Müslümanların, Kuran ayetleriyle tamamen çelişen bu uydurma hadisi delil gösterek Müslüman ümmetini 'ihtilafa çekmeye' çalışmaları büyük bir fitnedir. Kuran ayetlerinde ve

İslam ahlakında sevgi, barış, hoş-görü, kardeşlik ve birlik olma anlayışı vardır. Ve Allah, birlik olup bu ahlakı yaşamalarını tüm Müslümanlara farz kılmıştır.

Allah ayetinde, **‘Eğer birlik olmazsanız, birbirinize düşmanlıktan vazgeçmezseniz, dost ve kardeş olmazsanız, yeryüzünde büyük bir fitne ve bozgunculuk hakim olur’** diye haber vermiştir. (Enfal Suresi, 73)

Dolayısıyla söz konusu kişiler, gösterdikleri bu tavır ile, -Allah’ı ve Kuran’ı tenzih ederiz - Allah’ın hükmüne karşı hurafe ile karşılık vermekte ve Allah’ın tüm bu ayetlerinin hükmünü ortadan kaldırmaya çalışmaktadırlar.

ŞU AN İSLAM DÜNYASINDA AKAN KANIN VE MÜSLÜMANLARIN BİRLİK OLAMAMALARININ ANA SEBEBİ, MÜSLÜMANLAR ARASINDAKİ ‘İHTİLAFLAR’DIR

Bugün İslam dünyasında akan kanın asıl sebebi, kimi Müslümanlar arasında

yaşanan bu ihtilaf ruhudur. Ve yine bu ihtilaf ruhu sebebiyle İslam dünyası bugün hiçbir şekilde birlik olamamaktadır. Müslümanlar birbirlerini düşman olarak görmekte, sırf bu sapkın inanç nedeniyle birbirlerini öldürmeyi, kardeş kanı dökmeyi hak kabul etmektedirler.

Dahası, dünyanın dört bir yanında Müslümanlara yapılan zulümler, katliamlar İslam Birliği’nin oluşturulmasıyla hemen son bulacak iken, sırf bu ihtilaflar sebebiyle Müslümanlar birleşmemekte ve bu zulme yalnızca seyirci kalmaktadırlar.

Allah Kuran’da “tüm Müslümanların birleşmesini, dünyadaki zulme son vermek için birlik olup ilmi mücadele yürütmelerini” emrettiği halde, Müslümanlar, kendi aralarındaki ihtilaflar nedeniyle Allah’ın bu farzını yerine getirmemektedirler.

Oysaki bunun şeytani ve deccali bir oyun olduğu çok açık bir şekilde ortadadır. Bugün dünyaya baktığımızda, Yahudilerin böyle bir ihtilaf düşüncesiyle birbirlerini öldürdüklerini görmüyoruz. Aynı şekilde Hristiyanlar da birbirlerinin kanını dökmüyorlar.

İttihad-ı İslam Neden Önemlidir?

İslam dünyasının bir kısmında fakirlik ve cehalet vardır. Bundan yararlanan birtakım kimseler, sözde İslam adına İslam dışı eylemler yaparak, dünyanın gözünde Müslümanları zan altında bırakmaktadırlar. İslam ahlakına karşı olan bazı çevreler de, Müslümanların bu durumundan yararlanarak onlara karşı her türlü zulmü uygulamakta, daha büyük zulümleri de planlamaktadırlar.

Çözüm, tüm Müslümanları birleştirecek ve onlara ortak paydalarını hatırlatacak, doğru yolu gösterecek bir İslam Birliği'nin kurulmasıdır. İttihad-ı İslam'ın kurulması için çalışmak, her Müslümanın görevidir. Bunun için de:

Tüm Müslüman hükümetler, İslam Birliği'ne hazırlanmalıdır. Diğer Müslüman ülkelerle aralarındaki ilişkileri geliştirmeli, bir yandan da gerçek İslam ahlakının kendi ülkelerinde de daha iyi yerleşmesi için kültürel faaliyetlerde bulunmalıdırlar.

Tüm Müslüman sivil toplum kuruluşları, çeşitli organizasyonlar, vakıflar, medya mensupları, kanaat önderleri; Müslümanlar arasındaki ayrımların giderilmesi, birlik ve beraberliğin sağlanması için çaba göstermelidirler.

Her Müslüman birey, gittiği camide, okuduğu okulda, iş yerinde, ziyaret ettiği internet platformunda, üyesi olduğu vakıfta veya kuruluştaki, dünya Müslümanlarının birliği için çaba göstermeli, diğer Müslümanları bu konuda teşvik etmelidir.

Dünyaya ışık tutacak, hem Müslümanlara hem gayrimüslimlere güzellik sunacak, yeryüzüne adalet ve barış getirecek o büyük İslam medeniyetinin yeniden yeşermesi tüm Müslümanların duasıdır. Allah'ın izni ile, İslam Birliği'nin kurulması, tüm bu güzelliklere bir vesile olacaktır.

Allah'a, aynı kitaplara, aynı peygamberlere inanan, aynı kibleye dönen insanların ayrılığa düşmeleri, dahası birbirlerine cephe almaları apaçık bir fitnedir.

Ancak İslam dünyasında pek çok ülkede Müslümanlar hiç durmaksızın birbirinin kanını döküyorlar. Ve bu batıl inançlarından vazgeçemedikleri için, bu çatışmaları durdurma, aynı topraklarda bir arada, birlik, barış ve kardeşlik içerisinde yaşama gibi bir idealleri de yoktur.

“İHTİLAFA”TA DEĞİL, “KURAN'A UYARAK BİRLEŞMEK”TE RAHMET VARDIR

Müslümanların, “İhtilafta rahmet vardır” sözünün yanlışlığını, Kuran'daki ayetlere ve İslam dünyasının bugün içerisinde bulunduğu acı ve sıkıntılara bakarak hemen anlamaları gerekir.

Bilindiği gibi mezhep anlayışı, Peygamberimiz (s.a.v.)'den ve Dört Halife döneminden sonraki dönemlerde türeyen çeşitli sapkın akımlar ve bidatçi fırkalara karşı, İslam alimlerinin itikat ve amelinde bazı ölçüler tespit etmeleleriyle ortaya çıkmıştır.

Yoksa Müslümanların İslam'ı, doğrudan Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'den ve ashabından öğrendikleri Asr-ı Saadet ve Dört Halife dönemlerinde herhangi bir mezhebin kurulmasına gerek duyulmamıştır.

Bugün ise Müslümanlar, yalnızca zaruri olduğu için bu şekilde farklı mezheplere uyarak İslam'ı yaşamaktadırlar. Yoksa bu farklılıkların, ihtilafların ve ayrılıkların Müslüman dünyasına büyük felaketler getirdiği ortadadır. Milyonlarca Müslümanın ölümüne,

zulüm, korku, acı ve sıkıntılar içinde yaşamasına neden olan ana sebep bu ayrılıkçı, ihtilaf mantığıdır.

EHLİ SÜNNET'TEKİ 4 MEZHEP, MÜSLÜMANLAR ARASINDAKİ İHTİLAFLAR SEBEBİYLE ORTAYA ÇIKMIŞTIR. BU MEZHEPLERİN HER BİRİNE GÖRE 'HELALLER, HARAMLAR VE İBADET ŞEKİLLERİ' FARKLIDIR

Müslümanların tek hak kitabı Kuran-ı Kerim'dir. Allah haram ve helal kıldığı her şeyi Kuran ile kullarına bildirmiştir. Aynı şekilde Müslümanlar için farz olan hükümler ve bu hükümlerin nasıl uygulanacağı da Kuran ayetleriyle insanlara açıklanmıştır.

Şu an ise, kimi Müslümanlar Kuran ayetlerine uymak yerine, farklı mezheplerin kurallarına uyarak yaşamaktadırlar. Ve bu her bir mezhebin haramları, helalleri, ibadet şekilleri birbirlerinden tamamen farklıdır.

Oysa Allah'ın hak Kitabı Kuran'da böyle ihtilaflar yoktur. Ve Allah insanlara uyacakları 4 ayrı kitap indirmemiştir (Allah'ı ve Kuran'ı tenzih ederiz). Zira her mezhebin kuralları birbirleriyle pek çok açıdan çelişmektedir.

Müslüman kardeşlerimizin mezheplerin kuralları arasındaki bu çelişkileri görek, Allah'ın Kuran'da bildirdiği 'birlik ve beraberlik' ruhuna dönmeleri, ihtilafları bir kenara bırakarak Allah'ın Kuran ayetleriyle bildirdiği hükümlerine uymaya yönelmeleri gerekir. Bunu sağlayacak olan ise Allah'ın izniyle, Hz. Mehdi (as)'dır.

**AHİR ZAMANDA
HZ. MEHDİ (A.S.)
VESİLESİYLE TÜM
MEZHEPLER
ORTADAN KALKACAK
VE İSLAM DİNİ ÖZÜNE
DÖNECEKTİR**

Hız. Mehdi (a.s.), ortaya çıktığında 'en büyük müceddid' (her yüzyıl başında dini hakikatleri devrin ihtiyacına göre ders vermek üzere gönderilen büyük İslam alimi) ve 'en büyük müçtehid' (ihtiyaç olduğunda ayetlerden hüküm çıkaran büyük İslam alimi) olma özelliklerine de sahip olacaktır.

Bu vasıftaki büyük zatlar, İslam toplumlarına örnek olmuş, yol göstermiş, zamanın kutbu olmuş önderlerdir. Bu önderlerden kimi 'mezhep önderleri' olmuşlar; Müslümanlar da onlara uymuşlardır. Bütün Ehl-i Sünnet, dört mezhep imamının verdiği hükümlerle amel etmektedir. Hem Ehl-i Sünnet hem Şia için bu müçtehid ve müceddidlerin en büyüğü ise Hız. Mehdi (a.s.) olacaktır. Bu da Hız. Mehdi (a.s.)'ın içtihat

**Hangi mezhebe mensup
olursa olsunlar tüm
Müslümanlar kardeşler.
Müslümanlar bu gerçeğin
şuuruna varmalı, şehit edilen,
işkence gören, yurtlarından
sürülen, açlığa maruz
bırakılan kardeşlerini zulüm
ve esaretten kurtaracak tek
çözümün birlik olduğunu
kavramalı, zaten bugüne
kadar epey vakit
kaybedildiğini de göz
önünde bulundurarak derhal
harekete geçmelidirler.
Yapacakları tek şey ise Allah'ın
ve Resulü (s.a.v.)'in gösterdiği
yolu; İttihad-ı İslam'ı
savunmak, bu birliğin
bir an önce tesis edilmesi için
gayret göstermektir.**

etme (hükümleri usulüne uygun olarak Kuran ve hadislerden istifade ile ortaya koyma) ve hüküm vermeye en yetkili kişi olarak, “tüm mezhepleri kaldıracığını” göstermektedir.

Zira en büyük mezhep imamı olduğuna göre zaten tüm diğer mezhepleri kaldırması gerekir. Zamanında herkesin ona uyacağının bildirilmiş olması da bunu doğrulamaktadır. İslam tarihinin en büyük alimlerinden biri olan Muhyiddin Arabi ise ‘Fütühat-ül Mekkiye’ isimli eserinde bu konuda şöyle bilgi vermiştir:

“... MEHDİ (a.s.), dini Peygamber (s.a.v.)’in zamanında olduğu gibi aynen uygulayacak. YERYÜZÜNDEN MEZHEPLERİ KALDIRACAK. HALİS HAKİKİ DİNDEN BAŞKA HİÇBİR

MEZHEP KALMAYACAK.” (Muhammed B. Resul El Hüseyin El Berzenci, Kıyamet Alametleri, s. 186-187)

Hız. Mehdi (a.s.) Barış ve Sevgiyle İslam Ahlakını Hakim Kılacaktır

Hadis-i şeriflerde Hız. Mehdi (a.s.)’ın İslam ahlakını barış ve sevgiyle yeryüzüne hakim edeceği bildirilmektedir. Hız. Mehdi (a.s.), hoşgörü, sabır, merhamet ve sevgiyle insanları sürekli olarak Allah’a bir ve tek olarak iman etmeye davet edecek, onları Kuran ahlakını ve sünneti yaşamaya çağıracaktır. İslam ahlakının dünyaya hakimiyetinin barış içinde olacağı hadislerde şu şekilde haber verilmektedir:

(Hız. Mehdi) Zamanında NE BİR KİMSE UYKUSUNDAN UYANDIRILACAK, NE DE BİR KİMSENİN BURNU KANAYACAKTIR. (El Kavlu’l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 42)

Mehdi, Peygamber’in yolunda gidecek, **UYUYAN KİŞİYİ UYANDIRMAYACAK, KAN DA AKITMAYACAKTIR.** (Kıyamet Alametleri, s. 163)

Hadislerde de belirtildiği gibi Hz. Mehdi (a.s.) tüm dünyaya İslam ahlakını ihtilaftan tamamen uzak barış yoluyla hakim kılacak, savaş ve şiddetten kaçınacaktır. Hz. Mehdi (a.s.)'ın izleyeceği yol dünya çapında büyük bir kültürel atılımla insanların İslam ahlakına yöneltilmesi olacaktır.

İslam Birliği İslam Ahlakının Tüm Dünyaya Yayılmasının Anabtarıdır

Kuran ahlakının tüm dünyaya hakim olması, Kuran-ı Kerim'de haber verilen, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in hadis-i şeriflerinde bildirdiği, İslam alimlerinin de eserlerinde yer verdiği büyük bir müjdedir. Peygamberimiz (s.a.v.), Allah'ın Hz. Mehdi (a.s.)'ı vesile kılarak İslam ahlakını tüm dünyaya hakim edeceğini bildirmiştir. Hz. Mehdi (a.s.)'ın Allah'ın izniyle ahir zamanda ortaya çıkacağı ve İslam ahlakını yeryüzüne hakim kılacağı Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in bir hadis-i şerifinde şöyle haber verilmiştir:

"Kıyametin kopması için sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa, Allah benim Ehli Beytimden (soyumdan) BİR ZATI GÖNDERECEK, yeryüzü zulümle dolduğu gibi, O YERYÜZÜNÜ ADALETLE DOLDURACAKTIR." (Sünen-i Ebu Davud, 5/92)

Hadislerde ve İslam alimlerinin yorumlarında bildirildiğine göre, İslam ahlakının hakimiyetinin en önemli aşamalarından biri İttihad-ı İslam'ın yani İslam dünyasının birliğinin sağlanmasıdır. Hadislerde haber verildiği üzere Hz. Mehdi (a.s.)'ın zuhuruyla birlikte İslam dünyasındaki dağınıklık son bulacak ve Hz. Mehdi (a.s.)'ın önderliğinde Müslümanlar Kuran ahlakında ittifak edeceklerdir.

Sayın Adnan Oktar Müslümanların İhtilafında Bulunan Tehlikeyi Açıklıyor:

**"Şüphesiz Allah, Kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak mücadele edenleri sever."
(Saff Suresi, 4)**

"Ayete göre nasılmış Müslüman? İhtilaf bir yana, betonarme bina gibi diyor; kenetlenmiş bina gibi. O kadar iç içe. Mesela köprü oluyor, kenetlenmiş, bütün taşlar birbiri üstüne oturmuş; bir tane bile taşı çekemiyorsun. "Birbirinizden hiç ayrılmadan, tek bir taş bile çıkmadan, kenetlenmiş olarak mücadele edin" diyor Allah. "Ayrılmayın" diyor, "İhtilaf etmeyin" diyor." (26 Eylül 2013, A9 TV)

SİNSİ BİR HASTALIK: GAFLET

Dünya üzerinde pek çok insan, yaratılış amacını düşünmeden, nefsinin arzularıyla oyalanıp boş ve yararsız işlerle uğraşarak şuarsuzca yaşamını sürdürür. “Gününü gün etme” mantığıyla, sadece dünyadaki nimetlerin en iyisine ve en fazlasına sahip olmayı hedefler. Onun için önemli olan, *dünyaya bir daha mı geleceğiz* düşüncesiyle bu zamanı en iyi şekilde değerlendirmektir. Bu yüzden de yaşadığı zaman dilimine sadece, kendince en fazla zevki ve eğlenceyi sığdırmaya çalışır. Öleceğini bilir, ancak öldükten sonra kendisini bekleyen ebedi azaptan habersizdir ya da Allah’ın üstün gücünü kavrayamadığı için bu azabın şiddetini düşünmez. İşte insanların düştüğü bu durumun adı gaflettir.

Gaflet, Allah'ı ve ahiret gününü unutmuş insanları çepeçevre sarmış sinsi bir hastalık gibidir. Bu, insanın zihnini uyuşturan, aklını örten bir hastalıktır. Bu uyuşukluk ve şuursuzluk içinde insan kendisini kuşatan ve bekleyen gerçeklerin farkına varamaz. Bu nedenle gaflet halindeki insanlar görebilme, duyabilme gibi duyulara sahip olmalarına rağmen, gördüklerini ve duyduklarını değerlendirme, muhakeme etme yeteneğini kaybetmişlerdir. Çünkü kendilerini saran gaflet akıllarını örtmüştür. Gaflet içindeki insanlar tüm zamanlarını nefislerinin sı-

nırsız isteklerini tatmin etmek için sarf ederler, başka bir şey düşünmezler. İstek ve tutkularını, tüm benliklerini adadıkları birer ilah edinmişlerdir. Onların durumu Kuran'da şöyle bildirilir:

"Kendi istek ve tutkularını (hevasını) ilah edineni gördün mü? Şimdi ona karşı sen mi vekil olacaksın? Yoksa sen, onların çoğunu (söz) işitir ya da aklını kullanır mı sayıyorsun? Onlar, ancak hayvanlar gibidirler; hayır, onlar yol bakımından daha şaşkın (ve aşağı) dırlar." (Furkan Suresi, 43-44)

Gaflet içindeki insanların çoğu Allah'ın varlığını bilir, ancak O'na kesin bir bilgiyle iman etmez, teslim olamazlar. Bu nedenle de hayatlarındaki her zorlu ve sıkıntılı olayda, tevekkülsüzlüklerinden dolayı derin bir acı ve üzüntü duyarlar. En küçük sıkıntıların bile, hayatlarını alt üst etmeye yettiği bu kimseler toplumda karamsar, mutsuz ve bunalım içindeki insan tiplerini oluştururlar.

Gaflet İçindeki İnsanlar Akılsızdırlar

Akıl, Allah'ın mümine verdiği en büyük nimetlerden biridir. Akıllı insan, vicdanını sonuna kadar kullanan, Allah'ın ilim ve kudretini gereği gibi takdir edebilen, O'na karşı saygı dolu bir korku duyan, O'nun rızasını kazanmaya, kendini sonsuz azaptan korumaya çalışan ve ahiretteki sonsuz nimetlere kavuşmak için çaba harcayan insandır. Bu insanlar Allah'ın yarattıkları üzerinde derin derin düşünüp Allah'ın sonsuz gücünü ve büyüklüğünü hakkıyla takdir edebilen insanlardır, yani müminlerdir. Bu yetenekten yoksun akılsız insanların Kuran'da tarif edildiği ayet ise şöyledir:

“Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve işitebilecek kulakları olsun? Çünkü doğrusu, gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir.” (Hac Suresi, 46)

Bu akılsız insanların en belirgin özelliği ise, tutkuyla bağlandıkları dünya hayatını ahirete tercih etmeleridir. Oysa Kuran'da Allah, dünya hayatının gerçek yönünü tarif ederek bu konuda aldaniş içinde olan insanları akletmeleri için şöyle uyarmaktadır:

“Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve bir oyalanmadan başkası değildir. Korkup-sakınmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?” (Enam Suresi, 32)

Allah'ın yeryüzünde yarattığı mükemmel ve düzenli sistemleri, canlıları ve ibret olmak üzere yarattığı şeyleri görebilmek ancak gafletten uzak, aklını kullanabilen müminlere has bir özelliktir. Şuuru açık, akıllı bir mümin etrafında gördüklerini dikkatle inceler ve gördüklerinin üzerinde derin derin tefekkür eder. Allah Kuran'da sivrisineği, balarısını, örümceği ve yarattığı pek çok canlıyı insanların düşünüp akletmeleri için ilmine, kudretine ve sanatına örnek göstermiştir. Fakat yaptıkları işlerden sahip oldukları birçok özelliğe kadar canlılardaki mükemmellikleri bilip, bunlarla Allah'ın gücünü ve sanatını takdir edebilmek ancak akıl sahibi müminlere has bir özelliktir. Gaflet içindeki akılsız insanlar için ise, bu

canlılar her gün etraflarında görmeye alıştıkları basit sıradan varlıklardır. Arıyı, sadece çiçeklere konan ya da vızıltı çıkartarak uçan bir hayvan olarak, sivrisineği de sadece kan emen bir düşman olarak görmek gaflet içinde akledemeyen insanlara has bir özelliktir. Bu insanların Allah Katındaki konumu ise Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

“Gerçek şu ki, Allah Katında, yerde debelenenlerin en kötüsü, (bir türlü) akıl erdirmeyen olan sağır ve dilsizlerdir.” (Enfal Suresi, 22)

Gaflet içindeki insanların durumunda önemli olan diğer bir nokta ise akıl ve akılsızlık arasında doğru bir ayırım yapmadıkları için kendilerini akıllı, akıllı insanları ise akılsız zannetmeleridir. Gafillerin bu çarpık bakış açıları Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

“Ve (yine) kendilerine: “İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin” denildiğinde: “Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?” derler. Bilin ki, gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler.” (Bakara Suresi, 13)

Gaflet içindeyken insanın Allah'ın varlığını, üstün izzet ve şerefini gereği gibi takdir edebilmesi mümkün değildir. Ancak samimi bir şekilde kalben Allah'a yöneldiği, dua ettiği, tefekkür ettiği ve Allah'ın sınırlarına riayet ettiği zaman içinde bulunduğu gafletin boyutlarının farkına varacaktır.

Bunun sonucunda ise, gafletin neden olduğu kavrama bozukluğu Allah'ın izniyle kalkacak, gerçekleri açık ve net bir biçimde görüp kavrayacaktır.

Gaflet Halindeki İnsanlar Doğru Yolda Olduklarını Sanırlar

Toplumun genelini örnek alarak, düşündüklerinin ve yaptıklarının doğruluğuna kendini inandırmak gaflet içindeki insanların en belirgin özelliklerindendir. Bu saçma inanca sahip olan insanlar, kendilerince kimseye zarar vermezler, kalpleri iyilikle doludur ve bu nedenle de sahip olduklarını hak etmişlerdir. Böyle düşünen insanların büyük bir yanılgı içinde oldukları, ancak bunun da şuurunda olmadıkları ayetlerde şöyle bildirilir:

“Onlar sanıyorlar mı ki, kendilerine verdiğimiz mal ve çocuklarla Biz onların hayırlarına koşuyoruz (veya yardım ediyoruz)? Hayır, onlar şuurunda değiller.” (Müminun Suresi, 55-56)

Şuursuz bir şekilde doğru yolda olduklarını düşünerek, gaflet içinde yaşayan insanların, şeytanın, Allah'ın emir ve yasaklarını yerine getirmekten alıkoyduğu Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

“Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar.” (Zuhruf Suresi, 37)

Gaflet içinde olduğu halde doğru yolda olduğunu düşünen bazı insanlar ise, Allah'ın rızasını gözetmeden, gelenek ve göreneklerinden gelen bir alışkanlığı sürdürmek, gösteriş yapmak ya da vicdanla-

rını rahatlatmak için kendilerince birtakım iyiliklerde bulunurlar. Bu iyilikler ise menfaatleriyle kesinlikle çatışmayan işlerle sınırlıdır. Oysa gerçek amacı gösteriş ve minnet etmek olan bu tür işler onlara ahirette bir yarar sağlamayabilir. Onlar ise, Allah'ın rızası yerine insanların rızasını gözeterek yaptıkları bu işlerin karşılığı olmayabileceğinden habersiz, kesinlikle doğru yolda olduklarından emindirler.

Bu insanlar, sahip oldukları mallar ve çocuklarla, herhangi bir zorluk veya sıkıntıyla karşılaşmadan yaşamalarını, doğru yolda olduklarının bir göstergesi gibi görürler. Oysa Allah dünyadaki imtihanın bir gereği olarak onlara dünyada süre vermektedir ama onların ahirette bir payları yoktur:

“Kim dünya hayatını ve onun çekiciliğini isterse, onlara yapıp ettiklerini onda tastamam öderiz ve onlar bunda hiçbir eksikliğe uğratılmazlar. İşte bunların, ahirette kendileri için ateşten başkası yoktur. Onların onda (dünyada) bütün işledikleri boşa çıkmıştır ve yapmakta oldukları şeyler de geçersiz olmuştur.” (Hud Suresi, 15-16)

Olaylar Karşısında Aşırı Tepki Gösterirler, Tevekkülsüz ve İsyankar Davranırlar

Mümin her olayın Allah'ın kontrolünde olduğunu bilir. Olaylar karşısında tevekküllü hareket eder. Hiçbir olay karşısında Kuran'a aykırı bir tavır göstermez. Örneğin zorlu ve sıkıntılı olaylar karşısında, bunların Allah'ın imtihanı olduğunun bilinciyle büyük bir sabır gösterir. Dolayısıyla gösterdiği sabır ve tevekkülün Allah Katında karşılık göreceğini bilmenin mutluluğunu ve sevincini yaşar. İman etmeyen insanların hemen isyankar bir davranış göstereceği pek çok zorluğu son derece sabırlı ve teslimiyetli karşılar. Çünkü, bunların hepsini kendisine veren Allah'tır ve Allah verdiklerinden eksiltmeler yaparak insanları imtihan edeceğini Kuran'da şöyle bildirmektedir:

“Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele.” (Bakara Suresi, 155)

Mümin, Allah'ın bu müjdesini zorlu olaylar karşısında hatırlayarak, sabırdaki daha kararlı ve istekli olur. Ayrıca kendisine verilen mal, mülk, makam, mevki

gibi nimetlerin ona, denenmesi için verildiğinin, karşılığında ise şükretmesi ve bunları Allah'ın rızası ve istekleri doğrultusunda kullanması gerektiğinin bilincindedir. Allah kullarını her türlü olayla deneyebileceğini Kuran'da şöyle bildirmektedir:

“Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz, Bize döndürüleceksiniz.” (Enbiya Suresi, 35)

Gaflet içindeki insan ise, bu gerçeklerden habersizdir ya da bildiği halde yüz çevirmiştir. Dolayısıyla, yaşadığı olaylar karşısında gösterdiği tepki müminlerinkinden çok farklıdır.

Örneğin, mallarını kaybetmek, bunun Allah'ın bir denemesi olduğunu bilen müminler tarafından tevekkülle karşılanır. Oysa bu durum, gaflet içindeki insanlarda hem maddi hem de manevi zarara sebep olur. Kaybettikleri şeyler sonucunda moral bozulur, bu moral bozukluğu daha da büyüyerek kişiyi dengesiz, sinirli bir hale getirir, ruh sağlığını bozar. Çevresi tarafından dışlanması, sahip olduğu lükse veda edecek olması, durumunu daha da kötüleştirir ve kişiyi kimi zaman büyük bir gaflet sonucunda intihara kadar sürükler.

Gaflet İnsanı Helaka Sürükleyen Ana Sebeplerden Biridir

Gaflet içindeki insan, herşeyin yolunda olduğunu ve toz pembe bir hayat yaşadığını zannedebilir. Herşeyin bilincinde olduğunu ve herşeyi doğru yaptığını düşünmesi, bunun en belirgin göstergesidir. Ancak bu gaflet hali, ahiret günü Allah'ın huzurunda sona erecektir:

“Andolsun, sen bundan gaflet içindeydin; işte Biz de senin üzerindeki örtüyü açıp-kaldırdık. Artık bugün görüş-gücün keskindir.” (Kaf Suresi, 22)

Gaflet, her insanı hiçbir ortam ve şart gözetmeden, şeytanın ve nefsin telkinleriyle sarıp kuşatmaya çalışmaktadır. Ancak gaflet yalnızca gaflet içinde kalmak isteyenlerin peşini bırakmaz.

Gaflet içinde kalmaya, şeytanın dostu olmaya razı olmayan vicdanlı kimseler

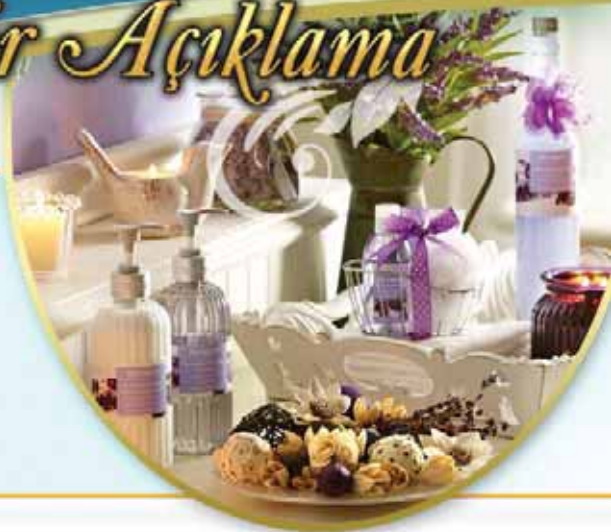
için ise, kurtuluş yolu her zaman açıktır. Allah gafletten kurtulmanın yollarını Kur'an'da ayrıntılı olarak bildirmiştir. Allah'ı sürekli anmak, O'na yönelmek, O'ndan korkup sakınmak ve her an O'nun rızasını aramak gafleti yok eder, insanı üstün bir şuura, akla ve imana kavuşturur. Bu şuur da -her ne kadar şeytan aksini telkin etmeye çalışsa da- en güzel, en rahat, en emin ve en kolay yoldur. O halde, samimi bir biçimde Allah'a yönelip dönen bir kimse hiçbir şey için geç kalmış değildir. Rabbimiz'in rahmetini umut edebilir. Ayette şöyle buyrulmaktadır:

“Rabbiniz, sizin içinizdeki daha iyi bilir. Eğer siz salih olursanız, şüphesiz O da, (Kendisi'ne) yönelip dönenleri bağışlayıcıdır.” (İsra Suresi, 25)

Bir Ayet Bir Açıklama

**Nedeni şu: Bir kavim (toplum),
kendinde olanı değiştirinceye
kadar Allah, ona nimet olarak
bağışladığını değiştirici değildir.
Allah şüphesiz işitendir,
bilendir.(Enfal Suresi, 53)**

Allah Kuran'da, insanlara verdiği nimeti artırmasında ya da azaltmasındaki bir ölçünün de, kişinin 'kendinde olanı değiştir-mesi' olduğunu bildirmiştir. Bu ayet inanan insanlara çok önemli bir sırrı haber vermektedir. Eğer bir insan, bir konuda gerçekten içten ve samimi bir değişiklik yaparsa, Allah'ın dilemesiyle, Allah Katında mutlaka en güzel şekilde karşılık görür. Allah, kullarındaki samimi değişikliği gören ve bilendir. Ve Allah, bu samimi değişimin neticesinde müminlere, mutlaka bir nimet artışı olacağını vadedmiştir.

Mümin, ayette bildirilen '**bir kavim kendinde olanı değiştirinceye kadar, Allah ona nimet olarak bağışladığını değiştirici değildir**' sırrı üzerinde çok samimi ve vicdanlı bir şekilde düşünülmelidir. Allah'ın bu ayette bildirdiği değişim, sadece 'yüzeysel bir değişim' değildir. Allah, 'kalpten, imanla, Allah korkusuyla, şevkle, samimiyetle, gönlden bir değişimi' bildirmektedir.

Eğer insan, şeytanın mantıklarını, nefsinin etkisini tamamen dışta bırakarak, Allah'a karşı çok samimi, dürüst ve Allah'tan yana düşünecek olursa, -Allah'ın dilemesiyle- bir konuda hemen en doğru

olanı bulabilecek yetenektedir. Allah'ın ayette belirttiği 'değişme', insanın içinde Allah'a karşı çok samimi bir karar almasıdır. Allah'ın beğenmeyeceği bir ahlak göstermemeye kesin olarak karar vermesidir. Aksini yapmış olmaktan çok büyük bir pişmanlık ve vicdan azabı duyarak kendisini değiştirmeye çok samimi niyet etmesidir. Ve bu kararında, 'her ne olursa olsun geri adım atmayacak, gevşeklik göstermeyecek ve istikrarlı olacak bir imanda olması'dır. İşte insan kendi içinde böyle bir karar aldıktan sonra, ayette bildirildiği gibi, 'Allah'ın, kendisine karşı bağışladığı nime-tini de değiştirmesini' umabilir.

Elbette ki insan hiçbir zaman için bir iyiliği, güzelliği yalnızca 'nimet elde etmek' için yapmamalıdır. Müminin asıl hedefi Allah'ın rızasıdır. Dolayısıyla 'kendinde olanı değiştirirken' müminin amacı da asla yalnızca 'daha çok nimete kavuşmak' değildir. Mümin, hiçbir dünya nimetini, Yüce Rabbimiz Allah'ın rızasına, sevgisine, dostluğuna ve yakınlığına değişmez. Tüm bunlar, dünyadaki nimetlerin tamamı biraraya gelse, yine de hiçbirleriyle değişilmeyecek çok büyük nimetlerdir.

Zorluk Ve Sıkıntı Anlarında Güzel Ahlak Göstermek Mümin Özelliğidir

Normal şartlarda bir kişi çok çalıştığında yorulur, yemek yemediğinde acıkır, uyku uyumadığında zayıf düşer.

Bunlar doğaldır ancak Allah ayetlerinde benzer durumların daha şiddetlilerinin oluşabileceğini ve insanlara bir deneme olarak isabet edebileceğini bildirmiştir. İşte inkarcılarla inananlar arasındaki farkı ortaya koyan bu zorluklar karşısında gösterdikleri sabır, tevekkül, tevazu, fedakarlık gibi güzel ahlakıdır.

İnkarcıların dünya hayatında karşılaştığı sıkıntılar onları isyana, yılgınlığa, saldırganlığa, ümitsizliğe, ye'se ve vefasızlığa sürükler. Çünkü onlar ahirete inanmadıkları için tüm yapıp ettiklerinin bu dünyada kalacağını düşünmektedirler. **"...Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürüz ve diriliriz; bizi 'kesintisi olmayan zaman' (dehryn akışın)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor..." (Casiye Suresi, 24)** ayetinde bildirildiği gibi onlara göre dünyanın sona ermesiyle herşey sona ermektedir. Ahiretin varlığına inanmadıkları için de yaptıklarının karşılığını, rahatı, konforu ve her türlü güzelliği bu dünyada yaşamak isterler. Bu nedenle de zorluk ve sıkıntılar onlar için çok büyük bir azap anlamına gelmektedir. Sabır gösteremez, tevekkül edemez, affedemez, fedakarlık yapamaz, insaniyetli davranamaz, hiç kimseye karşı gerçek bir

şefkat ve merhamet duyamazlar. Çünkü bunların bir karşılığı olmayacağını ve eğer yaparlarsa da bir menfaat elde edemeyeceklerini düşünürler. Zorlukların insana kayıptan başka bir şey getirmediğini düşünmeye devam eder ve ümitsizliğe düşerler.

Oysa bu şekilde düşünenler çok büyük bir yanılgı içindedirler. Çünkü ölümden sonra insanın gerçek ve sonsuz hayatının başlayacağı, kesin bir gerçektir. Ahiret gününde de herkesin yapıp ettiklerinin hesabı, eksiksiz bir şekilde verilecek, insanlar bunlarla karşılık göreceklerdir. Ve güzel ahlak gösterenler de bir kayba değil, tam tersine çok büyük bir kazanca kavuşacaklardır. Söyledikleri her güzel söz, yaptıkları her ihlaslı hareket, gösterdikleri fedakarlık, vefa, sadakat ve insaniyetli tavır mutlaka karşılığını bulacaktır.

Zorluk ve Sıkıntı Anları Dünya Hayatındaki İmtihanın Sırrıdır

Din ahlakından uzak insanlar, zorluk ve sıkıntıların imtihan için yaratıldığının şuurunda değildirler. İşte zorluklar karşısında onların yılgınlığa düşmelerinin nedeni, tüm olan bitenlerin bir deneme olduğunu inkar etmelerinden kaynaklanmaktadır. Burada özellikle dikkat çekilmesi gereken bir nokta bulunmaktadır:

Aslında “... Siz acı çekiyorsanız, şüphesiz onlar da, sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Oysa siz, onların umut etmediklerini Allah’tan umuyorsunuz...” (Nisa Suresi, 104) ayetinde de bildirildiği gibi iman edenlerle etmeyenlere benzer musibetler, sıkıntılar ve zorluklar isabet edebilir. Fakat inkarcılar Allah’a iman etmedikleri ve her olayın Allah tarafından yaratıldığını düşünmedikleri için müminlerin Allah’tan umdukları nimetleri ummazlar. İşte asıl farklılık bu kişilerin hayata bakış açılarındadır. İman edenlerin ahirete olan inançları onları inanmayanlardan tamamen ayırmaktadır.

Allah Ayetlerinde İnsanları Açlık ve Yoksullukla Denemeden Geçireceğini Bildirir

Açlık inkarcı bir insan için çok büyük bir zorluk ve sıkıntı konusuyken, Müslüman için güzel ahlakını gösterebileceği bir sınav hükmündedir ve kaçırılmaması gereken güzel bir fırsat anlamı taşımaktadır. Teslimiyet, tevekkül, sabır böyle zamanlarda çok büyük bir önem kazanmakta, ümitsizliğe düşmemesi, olanlarda bir hayır olduğunu düşünmesi onun bu sınavı başarıyla verdiğinin birer göstergesi olmaktadır.

Bunun yanında inkar edenler için öncelik hep kendi çıkarları ve rahatlarıyken, iman eden kişilerin ahlakında öncelik hep karşıdaki kişiye verilir. Daha rahat bir yer, daha iyi bir yemek, daha güzel bir kıyafet hep karşıdaki mümine teklifsiz sunulur. Samimi bir Müslüman, soğuk bir ortamda kendisi de üşüdüğü halde yanındaki Müslüman kardeşini kollar, onun üzerini örter, sıcak içeceğini ona verir. Kardeşinin sağlığını, güvenliğini, rahatını, neşesini ve konforunu sağlamaya çalışır ve bunlardan çok büyük bir zevk alır. O içeceği kendisinin içmesiyle alacağı zevkle, yaptığı fedakarlıktan alacağı zevkin birbirleriyle kıyas bile edilmeyecek kadar farklı olduğunu bilir.

İnsan her şeyin yolunda gittiği, çok büyük bir bolluk ve bereketin içinde yaşadığı, sağlığının yerinde olduğu ya da hiçbir eksikliğin olmadığı durumlarda zaten rahatlıkla güzel bir ahlak sergileyebilir. Ama asıl önemli olan, insanın zarara uğradığı ya da kötü bir muameleyle, ters bir tavırla, haksız bir iftira ve karalamayla, incitici sözlerle, maddi kayıplarla karşılaştığında güzel ahlaklı bir tavır göstermesi, kötülüğe iyilikle karşılık vermesidir. İnsanın token yiyeceğini, sıcak bir ortamdayken kıyafetini vermesi de güzel bir ahlaklıdır. İkisi de Allah Katında çok değerlidir, fakat diğeri insanın samimiyetini, ih-

lasını, imanının gücünü ve üstün erdem sahibi bir kişi olduğunu göstermesi bakımından çok önemlidir ve çok kıymetlidir.

Mümin Daima Vicdanının Sesini Dinleyerek Hareket Etmelidir

İnsan vicdanının sesini dinleyip, güzel ahlakın faziletlerini yaşarken, sürekli kötülüğü emredip duran nefis, insana bunları yapmakla zorluk çekeceğini fısıldamakta ve türlü şekillerde onu engellemeye çalışmaktadır. Hırkasını veren üşümekle, yemeğini veren aç kalmakla korkutan da nefistir. Bu, şeytanın Kuran’da bildirilen bir taktiğidir. Ayetlerde şeytanın, insanların fakirlere yardımda bulunmalarını engellemeye çalıştığı ve onları fakirlikle korkuttuğu bildirilir:

“Ey iman edenler, kazandıklarınızın iyi olanından ve sizin için yerden bitirdiklerimizden infak edin. Kendinizin göz yummadan alamayaçağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki, şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayanıdır, övülmeye layık olanıdır. Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin -hayasızlığı emrediyor. Allah ise, size Kendisi’nden bağışlama ve bol ihsan (fazl) vadediyor. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir.”
(Bakara Suresi, 267-268)

Yüce Allah dünya hayatında insanları zorluklarla imtihan edeceğini bildirmiştir. Bu zorluk ve sıkıntılar, iman etmeyen kişilere de Müslümanlara da isabet edebilir. Ancak bunlar iman etmeyenler için bir tür azaba dönüşürken, Allah’ın herşeyi hayırla yarattığını bilen salih Müslümanlar için eşsiz birer güzelliştir. İmanlarının derinleşmesi için değerli bir vesile, neşelerinin, coşkularının, birbirlerine olan sevgi ve bağlılıklarının güçlenmesi için bir fırsattır.

Ancak ayetin devamında da bildirildiği gibi mülkün sahibi olan Allah, şeytanın bu zayıf hilesini boşa çıkarır ve insanları sonsuz ihsanıyla müjdelere. Allah, gösterdikleri bu üstün ahlakın bir karşılığı olarak iman edenlere, dünyevi hiçbir zevkle

kiyas edilemeyecek bir manevi lezzet yaşıtmaktadır. Fedakarlıktan, sabırdan, vefadan, cömertlikten, insaniyetli bir tavırdan ve sadakatten alınan bu zevkin sınırı yoktur. Allah, Haşr Suresi'nde kendi ülkelerine hicret eden müminlere evlerini çok büyük bir şevk ve heyecanla açan, onların her türlü ihtiyaçlarını -kendilerinin de ihtiyacı olmasına rağmen- büyük bir zevkle karşılayan Müslümanların bu üstün ahlakını övmektedir:

"Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusunu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır." (Haşr Suresi, 9)

Tevbe Suresi'nde ise Allah yolunda çalışırken bir deneme olarak verilen susuzluk, yorgunluk ve açlığın karşılığı şu şekilde bildirilir:

"Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık'

(çekmeleri), kafirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (Tevbe Suresi, 120)

Ayette de bildirildiği gibi Allah yolunda çekilen her türlü sıkıntı Müslüman için bir salih amel hükmündedir. Zaten yaratılış amacı da Allah'a kulluk etmek ve salih amellerde bulunmak olan bir mümin, sabrının ve ahlakının karşılığını eksiksiz olarak alacak, hiçbir haksızlığa da uğratılmayacaktır.

Aynı şey hastalıklar, yorgunluk ve diğer sıkıntılar için de geçerlidir. İman eden bir kişi yaptıklarının karşılığını sadece

Allah'tan beklediği ve bu dünyanın geçici bir yararlanma dönemi olduğunu bildiği için her zaman dirayetli, kararlı ve metanetlidir. Çünkü Allah ayetlerinde kendi yolunda çaba sarf eden müminlere manevi bir güç ve destek vereceğini bil-

dirmiştir. İmtihanın sırrını bilmek ise zorluklar karşısında Allah'ın verdiği büyük kolaylıktır. Başına gelen her türlü zorluğun bir deneme olduğunu bilen bir kişiyi, bu sıkıntıların üzüntü ve karamsarlığa düşürmesi, ümitsizlik vermesi, korkuya ve endişeye kaptırması mümkün değildir.

Zor anların müminlerin hayatında büyük bir önemi vardır. Çünkü müminler her türlü zorluk, sıkıntı ve yokluk anında dayanıklı, cesur, tevekküllü, hoşgörülü, fedakar ve merhametli olmakla yükümlüdürler.

Bu yükümlülüğün bilincinde olan, her olayı büyük bir olgunluk ve tevekkülle karşılayan, olayların hikmetlerini ve hayırlı yönlerini görmeye niyet eden, çevresindeki insanları da aynı üstün ahlaki yaşamaya davet eden bir Müslüman, zor durumlar karşısında bu tavrını değiştirmez.

**Tamahkarlık neden Müslümanların
kaçınması gereken bir hastalıktır?**

**Küçük-büyük her türlü çıkara tenezzül eden
tamahkar insanları, dünya hayatında ve
ahirette nasıl bir karşılık beklemektedir?**

BASİT İNSANLARIN HASTALIĞI: TAMAHKARLIK

Müslüman, dünyanın en asil, en akıllı ve en mütavazi insanıdır. Çünkü Allah'ı hoşnut etmek isteyen Müslümanlar, ahlakın en güzelini ve en kaliteli tavrı gösterirler. Ancak Kuran ayetlerini gözardı ederek yaşamayı tercih eden kimseler, ahiret hayatını unutarak dünya menfaatlerini asıl amaçları haline getirirler. Bu şekilde sadece dünya hayatını gözetmeyi ve dünyevi çıkarlara hırsla sarılmayı tercih ederler. İşte dünya hayatına yönelik bu tür yanlış bir bakış açısına sahip insanların en

belirgin özelliklerinden biri ise tamahkarlıktır. Allah Kuran'da insanlara nasıl bir ahlaka sahip olmaları gerektiğini, indirdiği hükümlerle ve peygamberlerin hayatlarından örnekler vererek bildirmiştir. Ayetlerde insanlara asıl amaçlarının Allah'ın rızasını kazanmak olması gerektiği haber verilmiş ve sonsuz ahiret hayatlarını cennette geçirebilmeleri için din ahlakına uygun bir yaşam sürmeleri konusunda yol gösterilmiştir.

Tamahkarlık Basit İnsanlara Özgü Bir Davranış Şeklidir

Tamahkarlık, eğitim seviyesine ya da fakırlığa bağılı bir konu değildir. Sadece basit insanlara özgü, nefisteki bir histir. Bir insan çok zengin olup tamahkar olabilir. Her zaman daha fazlasını isteyip küçük hesaplar peşinde koşabilir, anlık menfaatleri için her şeye tenezzül edebilir. Toplumun her kesiminde tamahkar insanların tavırlarına örnekler bulmak mümkündür:

Tamahkar İnsan Daima Elindekinden Daha Fazlasını İster: Tamahkar insanlar kendilerinde olan nimetleri hırsıyla sahiplenir, şükretmeyi akıllarına getirmezler. Örneğin beş yıldızlı bir otelin açık büfesinden yiyeceği miktarın çok fazlasını alan ya da promosyon bir ürün için kavga çıkarabilen kişiler en bilinen örneklerdendir. İhtiyaç içinde olmasalar da bu gibi insanlar elerindeki nimetlerle yetinmez ve daha fazlasını almak için kendilerini küçük düşürürler. Bu sebeple de bir türlü elerindeki nimetlerden dolayı sevinç duyamazlar. Zihinlerinde hep daha da fazlasını elde etme arzusu vardır. Hatta ihtiyaçları olmayan konularda bile daha fazlasına sahip olma hırsı içinde yaşayabilmektedirler.

Allah ayetlerde bu gerçeği haber verir ve bu insanların din ahlakını

yaşamamak konusunda ısrarlı olduklarına dikkat çeker:

“Kendisini tek olarak (ve yapayalnız) yarattığım (şu adam)ı Bana bırak; Ki Ben ona, ‘alabildiğine geniş kapsamlı bir mal’ (servet) verdim. Göz önünde hazır çocuklar (verdim). Ve sayısız imkan ve fırsatları önüne serdim. Sonra, daha artırmam için tamah eder (doyum-suz istekte bulunur). Hayır; çünkü o, Bizim ayetlerimize karşı ‘kesin bir inatçıdır.’” (Müddessir Suresi, 11-16)

Sahip Olduklarını Paylaşmamaları: Kendilerinde olanı harcamaktan çekinen ve ellerini sımsıkı tutan basit karaktere sahip insanlar, başkalarına karşı tam tersi bir tavır içindedirler. Allah Kuran’da **“Eksik ölçüp tartanların vay haline, ki onlar, insanlardan ölçerek aldıklarında noksansız alırlar. Kendileri onlara ölçtüklerinde veya tarttıklarında eksiltirler.”** (Mutaffifin Suresi, 1-3) ayetleriyle onların tamahkarlıklarından kaynaklanan sahtekarlıklarını haber verir.

Son derece varlıklı olmasına rağmen elini sımsıkı tutan ve çok küçük şeylere bile tamah eden insanların başka bazı belirgin özellikleri de vardır: Örneğin bazıları hediye alma gibi konularda son derece tamahkardırlar. Böyle bir insan çevresinde-

kilerden hediye alabilmek için sürekli olarak yılbaşı, doğum günü, yıldönümü gibi önemli günleri hatırlatır. Hediye almaları için arkadaşlarına şaka yollu imalarda bulunur. Sözde şaka olan bu imalar, karşı tarafı bu kişiye hediye almaya zorlar. Bunun yanı sıra bir eşyayı sürekli olarak çok beğendiklerini söyleyerek karşısındaki kişinin o eşyayı kendisine hediye etmesi beklentisi içinde olur. Benzer şekilde, çok küçük şeylere tamah eder ve bunları elde etmeyi kendince bir kar olarak görür.

Aslında bu, Allah'ın razı olmadığını Kuran'da bildirdiği ve insanları sakındırdığı basit bir tavidir. Rabbimiz bir ayetinde **"Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha süreklidir."** (Taha Suresi, 131) buyurarak iman eden kullarını uyarmış ve Kendi Katından vereceği nimetlerin daha hayırlı olduğunu hatırlatmıştır.

Elde Edilen Çok Küçük Çıkarları Kar Bilmeleri: Tamahkar insanlar şaşırtıcı derecede küçük menfaatleri elde etmeyi kar olarak görürler. Örneğin arkadaşlarından önce davranarak daha iyi bir yere geçip oturmak ya da gittiği bir yerde hiç para harcamadan yemek yiyebilmek, tamahkar kişiler için mutluluk vesilesi olan önemli olaylardandır.

Katıldıkları bir davette açık büfeden faydalanabilmek için birbirinin önüne geçmeye çalışan, daha fazla yiyecek olan

tabağı bir şekilde almaya çalışan insanlar da aynı basitlikte insanlardır. Dahası bunların çoğu hiç ihtiyacı olmadığı halde bir tabak yemeğe tamah edebilen insanlardır. Bu da göstermektedir ki tamahkarlık kişilerin sahip oldukları imkanların genişliği ya da darlığı ile değil, tamamen din ahla-kından uzak basit bir ruha sahip olmaları ile ilgili bir konudur.

Allah bu tür insan modelini Kuran'da şu şekilde tasvir eder:

"... Ki Ben ona 'alabildiğine geniş kapsamlı bir mal' (servet) verdim. Göz önünde-hazır çocuklar (verdim). Ve sayısız imkan ve fırsatları önüne serdim. Sonra daha artırmam için tamah eder. (doyumsuz istekte bulunur)" (Müdesir Suresi, 12-15)

Oysa dünya hayatının mahiyetini Allah bir ayette şu şekilde bildirmiştir:

"Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, (eğlence türünden) tutkulu bir oyalandır, bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azap; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldaniş olan bir metadan başka bir şey değildir." (Hadid Suresi, 20)

Müslümanlar Allah'ın Rızasını Kazanmak için Tamahkarlıktan Uzak Bir Yaşam Sürerler

Müslümanlar, Allah'ın lütfetmesiyle soylu bir ruha sahip olduklarından Allah'ın **"Biz yalnızca Sana ibadet eder ve yalnızca Senden yardım dileriz. Bizi doğru yola ilet; Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna."**(Fatiha Suresi, 4-6) ayetlerinde bildirdiği şekilde her türlü nimet ve yardımı Allah'tan beklerler. İhtiyaç içinde olsalar bile bunu vakarlarından dolayı insanlara belli etmezler. Böyle güzel bir ahlakın makbuliyetine Rabbimiz şöyle dikkat çekmiştir:

"(Sadakalar) Kendilerini Allah yolunda adayan fakirler içindir ki, onlar, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı bilmeyen onları zengin sanır. (Ama) Sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler..." (Bakara Suresi, 273)

En önemlisi de Müslümanlar kendileri ihtiyaç içinde olsalar bile tavırları almaya değil, hep vermeye yöneliktir. Bu üstün ahlak özelliği bir başka ayette şu şekilde bildirilir:

"Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler..." (Haşr Suresi, 9)

Ayette de bildirildiği üzere Müslümanlar, karşılaştıkları her ortamda, öncelikli olarak nefislerinin isteklerini değil, Allah'ın rızasına uygun olanı gözetirler. Kendi rahatlarını, ihtiyaçlarını ve isteklerini değil, Allah'ın rızası için hep başkalarının rahatını, ihtiyaçlarını ve isteklerini ön planda tutarlar. Bunun için fedakarlık yapar, emek harcar, fakat bunun karşılığını yalnızca Allah'tan umarlar. İşte bu üstün ahlak bir insana asil ve kaliteli bir ruh kazandırır. Bu nedenle müminler, kendilerini tanıyan kişilerde Allah'ın izniyle hayranlık ve takdir hisleri uyandıran yüksek bir ahlaka, maddi hiçbir şeyle elde edilemeyen üstün bir kişiliğe sahip olurlar.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir hadis-i şerifinde iman edenleri tamahkarlığa karşı uyardı, dünyayı hırs edinen ile edinmeyen insanlar arasındaki farkı şöyle bildirmiştir:

"Kim ki arzusu, amacı dünya olursa Allah o kimsenin aleyhine işini dar-madağın eder, fakirliğini iki gözünün arasında kılar (yani dünyalığı elde etmek uğrunda sıkıntılar çeker, ihtirası da dinmez) ve dünya (nimet ve

malın)dan kendisi için (kaderinde) yazılmış olan miktardan başka hiçbir şey ona gelmez. Kimin niyeti, arzusu ahiret olursa Allah o kimse için (dağınık) işini toparlar (düzenler), zenginliğini kalbine yerleştirir, dünya (nimetleri ile malı) da boyun eğerek (rahatlıkla) gider.” (İbni Mace, Cilt10, Sf.374)

Değerli İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi ise bir tefekküründe, hırsla bir şeyin üstüne düşenin ondan mahrum olabileceğini şöyle hatırlatmıştır:

“Hırs, sebep-i mahrumiyettir (mahrumiyet sebebidir); tevekkül ve kanaat ise, vesile-i rahmettir (rahmet vesilesidir).” (Mektubat, sf.271)

Tamahkarlık İnsanı Daima Küçük Düşürür

Tamahkarlık gösterip basit menfaatler peşinden koşmak, insanı alçaltan bir tutumdur ve manen büyük zarara yol açar. Tamahkar bir kişi, hırsı yüzünden sahip olduğu üstün değerleri bırakarak değersiz şeylerin peşine düşebilir. Allah'ın rızasını, rahmetini ve sonsuz nimetlerle donatılmış cennetini istemek ve bunun için çaba göstermek yerine, dünyanın az ve geçici yararını ister. Hırsla dolu olduğundan ilerisini görmeyip sadece içinde bulunduğu anı, hemen elde edebileceğini düşündüğü menfaatleri gözetir. **“Gerçek şu ki bunlar, çarçabuk geçmekte olan (dünyayı) seviyorlar. Önlerinde bulunan ağır bir günü bırakıyorlar.”** (İnsan Suresi, 27) ayetinde buyrulduğu gibi ahireti göz ardı

eder. Tamahkarlık gösterip mal, mülk, mevki hırsı ile menfaat peşinden koşmak, kişiyi basitliğe iter ve daima küçük düşürür. Oysa dünya menfaatlerine hırs göstererek sarılmak ve ona tamah etmek insan için büyük bir aldanıştır. Bu duruma düşmemek içinse nefsin istek ve tutkularına göre hareket etmemek gerekir.

Allah Kuran'da **“... Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir...”** (Enfal Suresi, 67) buyurmaktadır. Bir başka ayetinde ise Allah, mala mülke duyulan düşkünlüğe karşılık **“... Allah'ın sevabı, iman eden ve salih amellerde bulunan kimse için daha hayırlıdır; buna da sabredenlerden başkası kavuşturulmaz...”** (Kasas Suresi, 80)

şeklinde buyurur. Çünkü kişi hırsına kapılınca hatalara ve kötülüklere iyice açık hale gelir. Kimi biraz daha fazla yiyecek, giyecek için, kimi daha fazla eğlenebilmek, daha yüksek bir hayat standardı elde edebilmek için, kimi ise daha yüksek bir mevkiye gelebilmek için inandığı değerlerden tavizler verir. Oysa bunların tamamı geçici ve önemsizdir.

İnsan bir tabak yemekle doymakta, tek bir gömleği yıllarca giyebilmektedir. Evi ne kadar büyük olursa olsun ancak küçük bir bölümünü kullanmaktadır. İçinde bulunduğu şartlar ne olursa olsun insan böyle bir basitliğe asla yanaşmamalı, hay-siyetli davranmalıdır. Şayet zor şartlar söz konusu ise çaba gösterip Allah'a tevekkül etmeli ama asla büyük ya da küçük hiçbir şeye tamah etmemelidir. İhtiyacı olan her şeyi yalnızca Allah'tan istemeli, yalnız

O'na rağbet etmelidir. Allah bir ayetinde **"Rabbimiz'den bir fazl istemenizde sizce sakınca yoktur..."** (Bakara Suresi, 198) buyurmaktadır. Ayette de bildirildiği gibi, bir insan Allah'tan her türlü nimeti isteyebilir. Göklerde ve yerde olan tüm canlıların rızkını veren, onları yaratan ve yaşatan Rab-bimiz, iman eden kullarına böyle güzel bir nimet vermiş ve onların dualarına karşılık vereceğini müjdelemiştir. Ancak asıl isteğimiz ve ulaşmamız gereken durumu Allah şöyle bildirir:

"Rabbimizden olan bir mağfirete ve cennete (kavuşmak için) 'çaba gösterip-yarışın,' ki (o cennet) genişliği gök ile yerin genişliği gibi olup Allah'a ve Resûlü'ne iman edenler için hazırlanmıştır. İşte bu, Allah'ın fazlıdır ki, onu dilediğine verir. Allah büyük fazl sahibidir." (Hadid Suresi 21)

Tamahkar insanların nefisleri, dünyevi hırslara, bencil tutkulara meyillidir. Din ahlakından uzak insanlar ahireti amaç edinmediklerinden, bitip tükenmek bilmeyen hırslarını tüm yaşamları boyunca tatmin etmek isterler.

Sayın Adnan Oktar Diyor ki;

Biz dünyaya Allah'a, dine hizmet için geliyoruz. Güzel ahlakı, sevgiyi, vefayı yaşamaya geliyoruz. Dünyevi menfaat peşinde olanlar asalak bir zihniyet içinde yaşıyorlar. Halbuki bu anlamda, insan açlıktan ölmez, uykusuzluktan ölmez. Müslüman dünyevi hiçbir çıkara tamah etmez. Allah'a kendini tam teslim eder (A9 TV; 7 Eylül 2013)

MÜMİNLER NEDEN İYİLİĞİ EMRETMEKLE GÖREVLİDİRLER?

Kuran ahlakını yaşayan bir insan, din ahlakından uzak yaşayan ya da din ahlakını yaşarken birtakım hatalı veya eksik davranışlarda bulunan bir kimsenin göreceği zararları bildiği için, kendisini vicdanen bu durumdan sorumlu kabul eder ve o kişiyi uyarma zorunluluğu hisseder.

Bu uyarı ve hatırlatmalar, her vicdanlı müminin yapması gereken bir harekettir.

Bu tavır Kuran'da "iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak" şeklinde bildirilmektedir.

"İyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmak", namaz, oruç ve zekat gibi Kuran'da emredilen ve her Müslümanın üzerine farz olan bir ibadettir. Dolayısıyla Kuran'ın pek çok ayetinde bildirilen bu ibadeti yerine getirmek iman edenlerin temel vasıflarından biridir. Kuran'da şu şekilde bildirilir:

“Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah’a ve Resûlü’ne itaat ederler... “ (Tevbe Suresi, 71)

Yüce Allah bir başka ayette ise iyiliği emretme ve kötülükten men etme ibadetini yerine getirenlerin ahirette alacakları karşılığı şöyle müjdelemektedir:

“Sizden; hayra çağıran, iyiliği (marufu) emreden ve kötülükten (münkerden) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşu erenler işte bunlardır.” (Al-i İmran Suresi, 104)

Mümin Kardeşlerini Uyararak Müminlerin Görevidir

Hiçbir Müslüman tamamen hatasız ve günah işlemekten uzak değildir. Mümin unutarak, bilmeyerek hata yapabilir. Ancak, müminlerin önemli özelliklerinden biri de hataları üzerinde ısrar etmemeleri; uyarılınca, hata yaptıklarının şuuruna varınca hemen düzeltip doğru olanı benimsemeleridir. Allah Kuran’da şöyle buyurmaktadır:

“Ve ‘çirkin bir hayasızlık` işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah’ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı bağışlanma isteyenlerdir. Allah’tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de onlar yaptıkları (kötü şeylerde) bile bile ısrar etmeyenlerdir.” (Al-i İmran Suresi, 135)

Eksikleri ya da hataları konusunda birbirlerini uyarmak müminlerin görevidir. Eğer bir başka müminin davranış ya da düşüncelerinde Kuran’a göre eksik veya kusur varsa, bunu fark eden müminin onu en güzel şekilde uyarması ve ona doğru

olanı hatırlatması gerekir. Böylece müminler sürekli olarak birbirlerini gözetip kollamış olurlar. Bunun sonucunda mümin eksik ve kusurlarını hızla telafi eder, Allah’ın Kuran’da bildirdiği mümin ahlakını daha fazla gösterir ve Allah’a yakınlığına vesile bulur.

Müminler Güzel Ahlakın Yeryüzünde Yayılması İçin Çaba Harcarlar

“İyiliği emredip kötülükten sakındırmak” yalnızca müminlerin birbirlerine karşı yerine getirmeleri gereken bir sorumluluk değildir. İslam ahlakını bilmeyen veya bu ahlaktan uzak yaşayan insanları da bu güzel ahlaka, Kuran ahlakına davet etmek gerekir.

Kuran ahlakını anlatmak ve Allah’ın

yoluna davet etmek, bütün peygamberlerin ve onların izinde olan müminlerin en önemli vazifelerindendir. Kuran ayetleri incelendiğinde, peygamberlerin hayatlarının hiçbir güçlükten yılmadan bu şerefli görevi yerine getirmekle geçtiği görülmektedir. Ancak Kuran`da da bildirildiği üzere, din ahlakını yaşaması için bir insan zorlanamaz. Müminin bu görevi yerine getirirken yapması gereken sadece doğruyu en açık bir şekilde ortaya koymaktır. İman etmek, Allah`ın dilemesi ile gerçekleşir. Gerekli açıklamalar, deliller ortaya konulduktan sonra kabul edip etmemek karşı tarafın vicdanına kalmıştır. Kendisine düşen tebliğ görevini en iyi şekilde yapan mümin, sorumluluğunu yerine getirmiş olur. Karşılarındaki insanın kabul etmemesinden dolayı müminin üzerine düşen bir sorumluluk yoktur. Bu gerçek, Kuran ayetlerinde şöyle bildirilmektedir:

Sayın Adnan Oktar`ı iyi anlatıp, kötülükten sakındırmanın Müslümanın görevi olduğunu anlatıyor:

Adnan Oktar: Cenab-ı Allah zaten ayette diyor, şeytandan Allah`a sığınırım, "Sizin dininiz size, bizim dinimiz bize." (Kafirun Suresi, 6) Zaten bunu Allah söylüyor. Bunu senin söylemene gerek yok ki. "Dinde zorlama yoktur" (Bakara Suresi, 256) buyuruyor Cenab-ı Allah "Onlar nasıl istiyorlarsa yaşasınlar, siz de kendi dininizi istediğiniz gibi yaşayın" diyor.

"Emr-i bi'l ma'rûf ve nehy-i anil münker" yapmak farzdır. Bütün Müslümanlar için "emr-i bi'l ma'rûf ve nehy-i anil münker" Yani "kötü olandan sakındırmak, iyi olanı insanlara bildirmek" gerekiyor. Anlatırsın ama o kişi yapar veya yapmaz, o kendi bileceği iş. Zorlama olmaz ama anlatırsın. Dinde zorlama yoktur. Anlatım farzdır. Bak diyor ki Allah, "eğer bunu yapmazsanız, ülkenizi yıkarım" diyor. "O şehri yıkarım" diyor Allah. Yani, "büyük felaket getiririm, hepinizi yerle bir ederim" diyor. "Emr-i bi'l ma'rûf ve nehy-i anil münker", çok önemlidir. (24 Temmuz 2013, A9 TV

"Bizim üzerimizde de (sorumluluk ve görev olarak) apaçık bir tebliğden başkası yoktur." (Yasin Suresi, 17)

"Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlatıcısın. Onlara 'zor ve baskı' kullanacak değilsin. " (Gaşiye Suresi, 21-22)

Bu noktada belirtilmelidir ki; insanlara Kuran ahlakını anlatmak, öğüt verip hatırlatmada bulunmak Allah ile kul arasına

girmek değildir. Bilakis tebliğ, Allah'ın emrettiği bir ibadettir ve İslam ahlakının bütün insanlar tarafından öğrenilmesinin, Allah'ın emir ve yasaklarının uygulanmasının sağlanması için öncelikli olarak yerine getirilmelidir. Yeryüzündeki zulme ve adaletsizliğe razı olmadığını söyleyen kişilerin yapması gereken de, insanlara Allah'ın varlığını, hesap gününü hatırlatmak, onları Kuran ahlakını yaşamaya davet etmektir. Doğru olanın bu olduğunu bildiği halde tebliğden kaçınan, gördüğü zulümlere göz yuman bir insan ise Allah'ın azabından korkmalıdır.

İslam Ahlakını Yaymak Birlik ve Beraberlik Gerekir

Kuran ahlakından uzak bir yaşam süren toplumlar, bugün içine düştükleri durumdan kurtulabilecek bir çıkış yolu aramakta; dünyaya barış, huzur, adalet getirecek bir yol gösterici beklemektedirler. Bu yol göstericilik, İslam ahlakını yaşayan kişilerin sorumluluğudur ve tüm Müslümanların bu bilinçle hareket etmeleri gerekmektedir. Nitekim farklı dillerden, ırklardan ve cemaatlerden Müslümanların dünyanın dört bir yanında İslam ahlakını tebliğ etmek için gösterdikleri çaba neticesinde, yeryüzünde Müslümanların sayısı gün geçtikçe daha da artmaktadır. İnsanlık doğruya yönelmeye başlamıştır. Bu ortam içerisinde İslam'a hizmet çabası

içinde olan her mümin son derece değerlidir. Hataları, eksiklikleri, bazı yanlışları olabilir; bunlar zamanla giderilebilir. Kuran ahlakının ve Peygamberimiz (s.a.v.)'in sünnetlerinin gereği olarak İslam ahlakını yaymaya çalışan, dini değerleri yok etmek için uğraşan felsefelere karşı fikri mücadele yürüten Müslümanların yaptıkları hizmetleri takdir etmek ve ortaya konan hizmetin daha da büyütülmesi için hep

birlikte gayret etmek gerekir. Zira birlik ve beraberlik içinde hareket etmek Allah'ın müminlere bir emridir. Müminlerin bu birliği ve yardımlaşmayı sağlamamaları halinde yeryüzünde gerçekleşecek olan karanlık ortamı Rabbimiz Kuran'da şöyle bildirmektedir:

“İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. ” (Enfal Suresi, 73)

Kuran ahlakından uzak olan insanlara İslam'ı tanıtmak, din ahlakına davet etmek, Kuran ahlakını anlatmak önemli bir ibadettir. Din ahlakını anlatmak, Allah'ın yoluna davet etmek bütün peygamberlerin ve onların izinde olan müminlerin başta gelen vazifelerinden olmuştur. Kuran ayetlerine baktığımızda, peygamberlerin hayatlarının bu şerefli görevi yerine getirmek ve hiçbir güçlükten yılmadan insanları doğru yola davet etmekle geçtiğini görürüz. Ayetlerde Hz. Nuh (a.s.)'ın söylediği sözler şu şekilde bildirilir:

“Dedi ki: “Rabbim gerçekten ben kavmimi gece ve gündüz davet edip-durdum.” “Fakat benim davet etmem bir kaçıştan başkasını arttırmadı.” “Doğrusu ben, Senin onları bağışlaman için her davet edişimde onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler.” “Sonra onları açıktan açığa davet ettim.” “Daha sonra (davamı) onlara açıkça ilan ettim ve kendilerine gizli gizli yollarla yanaşmak istedim.””
(Nuh Suresi, 5-9)

Güncel

Biyolojik Çarkları Olan Tek Böcek

Mükemmel bir makine gibi çalışan hareket sistemine sahip olan I. Coleoptratus türü böcek, bacaklarında birbirine kenetlenen dişlere sahip olduğu bilinen ilk böcek türü.

'Planthopper' türü böcekler mensup olan I. Coleoptratus, müthiş bir sıçrama yeteneğine sahip. Sadece 2 milisaniyede harekete geçen bu böcek, saniyede 3.9 metre gibi muazzam bir sürata sahip.

I. Coleoptratus bilim insanlarını şaşkına çeviren bu hızının sırrı ise, eşi benzeri bulunmayan bir doğal mühendislikten geliyor.

İngiltere'nin Cambridge Üniversitesi'nden Malcolm Burrows, I. Coleoptratus hakkında, "Bu fevkalade bir performans" yorumunu yaptı.

Burrows, dişlilere sahip böceğin larvasına ilk olarak bir meslektaşının bahçesinde rastlamış. Deli gibi zıplayıp duran böcekleri incelediğinde, böceğin arka ayaklarında birbirine kenetlenen dişler olduğunu fark etmiş.

Arka ayaklardaki çarklarda toplam 10-12 dişlisi bulunan I. Coleoptratus'un dişlileri,

15-30 mikrometre uzunluğunda. Biyolojik bir çark üzerinde bulunan dişliler, bu sayede hareket esnasında birbirlerine kenetleniyor.

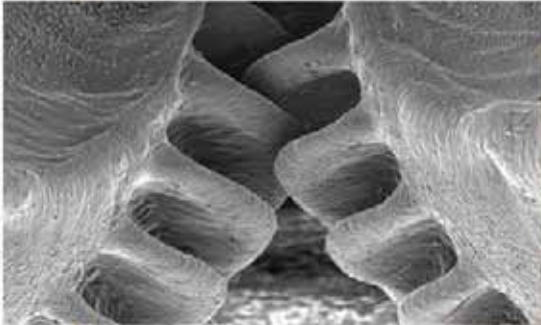
Bristol Üniversitesi'nden Gregory Sutton ile çalışan Burrows, saniyede 5000 bin karelik çekimle dişlilerin hareketini gözlemledi.

Londra'nın Doğal Tarih Müzesi'nden Chris Lyal, 'dişlilere sahip başka böceklerin bulunduğunu ancak I. Coleoptratus'ta olduğu gibi etkileşime geçmediklerini' belirtti. Lyal, "Bu böceğe baktığınızda "neden diğerleri aynısını yapamıyor?" diye düşünüyorsunuz" dedi.

Alman biyolog Sander'in çalışmasında, en az 2000 bin planthopper böceğin dişlilere sahip olduğu belirtiliyor. En az 10 tane böceği inceleyen Burrows ise dişlilerin olmasına rağmen hiçbirinin I. Coleoptratus gibi hareket yeteneği olmadığını belirtiyor.

Ancak I. Coleoptratus'un dişlileri ömür boyu vücudunda kalmıyor. Sadece larva döneminde bulunan dişliler, yetişkinlik döneminde kayboluyor. Yine de yetişkin I. Coleoptratus oldukça iyi sıçırıyor.

www.ntvmsnbc.com

MÜSLÜMANIN DİKKAT VE ŞUURUNUN AÇIK OLMASINA YARDIMCI OLACAK GERÇEKLER

Müslümanın dikkatinin ve şuurunun her an her saniye açık olması için özen göstermesi gerekenler nelerdir?

İman eden bir insan Allah'ın Kuran ile insanlara bildirdiği gerçeklere gönülden inanmış, tüm hayatını bu gerçekler doğrultusunda yaşamaya karar vermiş demektir. Allah'tan başka bir güç olmadığına, kaderin, hesap gününün, cennetin ve cehennemin hak olduğuna, dünya hayatının bir imtihan yeri olduğuna ve her insanın Kuran ahlakını en mükemmel şe-

kilde yaşamakla sorumlu olduğuna kesin kanaat getirmiştir. Bu imanı sonucunda bir insan, tüm hayatı boyunca artık Kuran ile bildirilen tüm bu gerçeklerin şuurunda olarak bir yaşam sürer. Her anını bu bilgiler ışığında, Allah'ın en razı olacağı ahlakı göstererek geçirir.

Ancak yine de insanın, 'nasıl olsa ben tüm bu gerçekleri biliyorum, tüm bunlara

gönülden inanıyorum' diyerek, bu konular üzerinde derinlemesine düşünmeyi bir kenara bırakmaması gerekir. İnsanın sabah uykudan uyandığı andan itibaren, gün boyunca hemen her saat, her dakika aklından tüm imani gerçekleri tekrar tekrar geçirmesi ona çok daha üstün bir ahlak mükemmelliği kazandırır.

Allah'a Tevekkül ve Kadere Teslimiyet

Kesin bilgi ile iman etmenin en büyük şartı olan teslimiyet veya tevekkül, Yüce Allah'ın ve ahiretin varlığına, aklı, kalbi ve vicdanıyla kesin olarak kanaat getiren her insan için çok kolay kazanılacak bir özelliktir. Çünkü Yüce Allah insanın fitratını Zatına sevgi, inanç, güven ve bağlılık duyulmasına yatkın şekilde yaratmıştır. Bu nedenle asıl zor ve insanın fitratına aykırı olan Yüce Allah'a teslim olmamaktır. Her türlü eksiklikten münezzeh olan Rabbimiz, bir rahmet ve şifa olarak indirdiği Kuran'da bu fitrat üzerine yarattığı kullarına teslimiyet kazandıracak ve müminlerin teslimiyetini artıracak ahlak özelliklerini de bildirerek, kullarının üzerinden zorlukları almış ve bu şekilde onlar için dünya hayatındaki imtihanı kolay hale getirmiştir.

Dünya üzerinde her nereye gidilirse gidilsin, Allah'tan bağımsız, canlı cansız hiçbir varlık yoktur. Herşey ve herkes Yüce Rabbimiz'e boyun eğmiştir. Her biri, her an Allah'ın emrine uymakta ve Rabbimiz'in buyruğunu yerine getirmektedir. İşte, dünyanın en büyük sorunlarıyla, acılarıyla ya da sıkıntılarıyla yüzleşen bir insanın dahi, bu kesin ve değişmez gerçeği asla unutmaması gerekir.

Allah Kuran'da pek çok insanın zaman zaman gaflete düştüğü bu önemli gerçeği kullarına şöyle hatırlatmaktadır:

"... Artık dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın, sizin Mevlanız O'dur. İşte, ne güzel mevla ve ne güzel yarıdımca." (Hac Suresi, 78)

Allah'la Yakın Bağlantı İçinde Olmak

Her işte Rabbimiz'e yönelip dönmek ve onunla yakın bir bağlantı kurmanın yolu, bir işe besmele ile başlamaktır. Her zaman Allah'ın adını anarak bir işe başlamak kalplerde etki uyandırma bakımından daha sağlam bir güç

oluştururken kişinin Allah'a olan yakınlığını da artırır. Çünkü bir işe Allah'ın adıyla başlayan bir kişi herşeyin Allah'ın kontrolünde işleyeceğini, Allah dilerse yaptığı işte başarılı olacağını bilir. Kuşkusuz bu durum kul ile Allah arasında çok derin bir yakınlığın oluşmasına vesile olur. Böyle bir insan acizliğini anlamış Allah'ın izni olmaksızın hiçbir işi yapmaya güç yetiremeyeceğini kavramış ve kendini tamamen Yüce Allah'a teslim et-

miştir. Müminlerin bu durumu Kuran'da şöyle haber verilir:

"De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim Mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler."" (Tevbe Suresi, 51)

Rabbini çokça zikret ve akşam sabah O'nu tesbih et..." "... (Al-i İmran Suresi, 41)

Müslüman Allah'a olan sevgisini, Allah korkusunu,

tevekkülünü, kendisinin ise Allah'ın

yarattığı ve O'nun hakimiyeti

altında hareket eden aciz ve muhtaç bir varlık olduğunu

hemen her dakika yeniden

düşünmelidir. Dünya hayatının çok kısa olup çok hızla tükendiğini, insanın hızla yaşlanmaya doğru

sürüklendiğini, genç yaşlı demeden ölümün insan için an meselesi olduğunu, her olayın insanın denenmesi

için yaratıldığını, asıl olarak Allah'ın rızasını ve sonsuza dek Rabbimiz'in sevgisini kazanabilmeyi hedeflediğini kendine sık sık hatırlatmalıdır.

Müslümanları Sevmenin Gerekliği

İman edenler, Allah'a olan güçlü sevgileri ve samimi bağlılıkları nedeniyle, Allah'ın yarattığı varlıkları da çok sever, bunların her birinde Rabbimiz'in sıfatlarının tecellilerini görürler. Kuran'ın **"Sizin dostunuz (veliniz), ancak Allah, O'nun elçisi, rüku' ediciler olarak namaz kılan ve**

zekatı veren müminlerdir." (Maide Suresi, 55) ayetiyle bildirildiği gibi, iman edenler, Yüce Allah'ın insanlara doğru yolu göstermeleri için gönderdiği peygamberlere ve salih müminlere karşı da derin bir sevgi beslerler.

Müslüman müslümanları neden sevdiğini daima düşünmelidir. Allah'ın **“Şüphesiz Allah, Kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak mücadele edenleri sever.”** (Saff Suresi, 4) ayetiyle hatırlattığı gibi, tüm Müslümanların, adeta tek bir vücut gibi birbirlerinin parçası; en yakın dostları ve velisi olduğunu hiç unutmaması tüm Müslümanlara karşı olan sorumluluğunu arttırır. Bu durumda dünyanın neresinde olursa olsun acı çeken veya zulüm altında yaşayan Müslümanların acılarını dindirmek ve zulme son vermek için ciddi bir fikri mücadele başlatır.

Her An Herşey İçin Dua Etmeyi Unutmamak

Allah dilerse, insanların gafletleri nede niyle **“imkansız”** dedikleri konular, hemen o anda dahi gerçek olabilir. Geçmişte nasıl ki Allah elçilerine, salih müminlere yardımını ulaştırdıysa, **“imkansız”** sanılan durumlar gerçek olduysa, bu durum, tüm insanların hayatları için de geçerlidir.

İşte her insanın hayatında, Allah'tan çok istediği, ama ilk anda gerçekleşmesi zor gibi görünen durumlar olabilir. Bu zor şartlar insanı asla yanıltmamalıdır. Duanın kaderin anahtarı olduğunu ve dua edildiğinde Allah'ın kaderinin hareket etmeye başladığını asla unutmamak ve Allah'tan kesin inanarak istemek çok önemlidir. Nasıl ki Rabbimiz Hz.

Musa (a.s.)'a yol açtıysa, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e, Hz. Yunus (a.s.)'a, Hz. İbrahim (a.s.)'a, Hz. Zekeriya (a.s.)'a, Hz. İbrahim (a.s.)'a yardım ettiyse, onlar gibi tüm

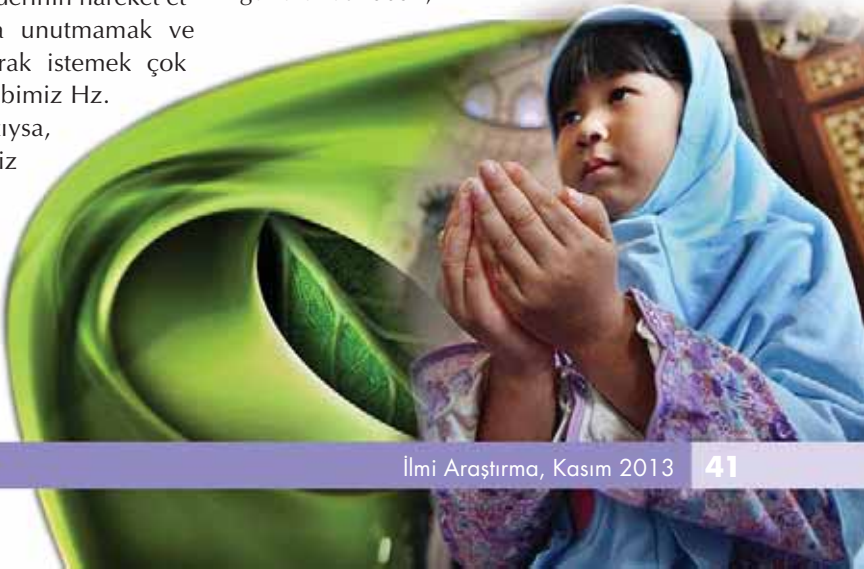
samimi Müslümanların da dualarına da mutlaka rahmetiyle icabet edecektir.

Ancak elbette ki bir şeyin gerçekleşmesini çok isteyen bir mümin de, aynı Hz. Yunus (a.s.) gibi Allah'ı çokça zikredecek; Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) gibi, Hz. Musa (a.s.) gibi, en zorlu şartlarda dahi yılmınlığa kapılmadan **“Elbette Allah bizimle beraberdir”** diyecek ve hiçbir şüpheye kapılmaksızın Allah'ın gücüne derin bir iman ile iman edip güvenecektir. İşte o zaman Allah'ın dualdaki sırrı gerçekleşecek ve Allah'ın izniyle kader bu yönde hareket etmeye başlayacaktır. Büyük İslam alimi İmam-ı Rabbani Hazretleri bir sözünde müminlere bu önemli ve kesin gerçeği şöyle hatırlatmaktadır:

“Bir şeyi istemek, ona nâil olmak (onu elde etmek) demektir; Zirâ Allahû Teâlâ kabul etmeyeceği duayı kuluna ettirmez.” (İmam-ı Rabbani)

Bu nedenle mümin;

- ✓ Herşeyde Allah'a dönüp yönelerek,
- ✓ Yalnızca Allah'a dua ederek ve yalnızca O'ndan yardım dileyerek,
- ✓ Allah'ın her duaya icabet eden olduğunu bilerek,
- ✓ Allah'ın şahdamarından daha yakın olduğunu ve her düşündüğüne şahit olduğunu unutmadan,

✓ Allah'ı en güzel isimleriyle tesbih ederek ve bu isimlerinin anlamlarını derin derin düşünerek,

✓ Duanın bir şekli olmadığını, Allah'ın rızasını kazanmak için yapılan her hareketin bir dua olduğunu unutmayarak,

✓ Dua etmek için özel bir mekan ve yere gerek olmadığını, her zaman, her yerde dua edilebileceğini bilerek,

✓ Allah'a karşı olabilecek en saygılı şekilde,

✓ Sadece sıkıntı ve ihtiyaç içindeyken değil, bolluk ve nimet içerisindeyken de dua ederek,

✓ Dualarının arkasından verilen nimetlere nankörlük etmeyerek,

✓ Samimi ve içten olarak,

✓ Allah'a yalvara yalvara ve için için dua eder.

✓ Gösterişten uzak durarak,

✓ Korku ve umut taşıyarak,

✓ Kendisi için olduğu kadar hatta daha da fazlasıyla peygamberler ve diğer müminler için de,

✓ Müminlerin sağlığı, güvenliği, rahatı ve gücünü isteyerek,

✓ Allah'a yakınlaşmak, başarılı olmak, din ahlakını en iyi şekilde yaşayabilmek ve güzel ahlakta sabır gösterebilmek için,

✓ Dünyada ve ahirette Allah'ın en güzelini vermesi, nimetlerini artırmasını isteyerek,

✓ Hiç kimsenin müminlere zarar verememesi için,

✓ Kuran'da yer verilen peygamber dualarını kendisine örnek alarak dua eder.

Her Zaman Şükretmek

İmanın en büyük göstergelerinden biri olan şükretmek, her türlü nimetin tek sahibinin Allah olduğunun ve her şeyin yal-

nızca O'ndan geldiğinin şuurunda olarak bunu kalple ve dille ifade etmektir. Ayrıca Allah'la derin bağlantı kurmanın, "yalnızca O'na kulluk etme"nin de en samimi yollarından biridir.

Müminler yaratılış delillerini inceleyerek Dünya'nın atmosfer ile uzaydan gelen tehlikelerden korunduğunu, yerin altında kaynayan magma tabakasından ince bir yerkabuğu katmanı ile korunduğunu, içilecek suyun yaratılmasını, toprağın verdiği ürünleri, ulaşım araçlarını, gece ile gündüzün yaratılmasını, hayatını, sağlığını, aczini, aklını, şuurunu, beş duyusunu, nefes aldığı havayı ve bunlara benzer nimetleri kendilerine her an kesin-tisiz bir şekilde Yüce Allah'ın sunduğunu düşünür ve tüm bunlar için Rabbimiz'e şükrederek yalnızca Allah'a yönelip dönerler. Nitekim Yüce Allah bir ayette Zâtına şükredilmesinin O'na yaklaşmanın önemli bir vesilesi olduğunu şöyle haber verir:

"... Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızık Allah'ın Katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz." (Ankebut Suresi, 17)

Müminin Tüm Hayatı Boyunca Hatırında Tutması Gereken Bazı Konular

- Daima vicdanınızın sesini dinleyerek hareket etmek,
- Kendiniz, yakınlarınız aleyhinde de olsa daima adaletli olmak,
- Hoşgörülü ve bağışlayıcı olmak,
- Müminlere karşı şefkatli ve merhametli olmak,
- Büyüklenmekten sakınmak,
- Selama en güzel şekilde karşılık vermek,
- Öfkeyi yenmek,
- Çok iyi bildiğiniz bir konu bile olsa tartışmacı bir üsluptan sakınmak,
- İnsanlara gösteriş yapmaktan kaçınmak,
- Üstünlükteki tek ölçünün takva olması,
- Nefsin daima kötülüğü emrettiğini hatırd tutmak,

- Her an bir hayır peşinde olmak,

- Allah'tan gücünüzün yettiği kadar korkmak,

- Allah'ın rızasını ve hoşnutluğunu herşeyin üzerinde tutmak,

- Yalnızca Allah'tan korkup sakınmak,

- İyiliği emredip kötülükten sakındırmak,

- Bir kimsenin başka birinin günahını yüklenemeyeceğini unutmamak,

- Allah'ın kibirlenerek övünenleri sevmediğini bilmek,

- Namazlara titizlik göstermek,

- Her işte Allah'a yönelip dönmek,

- Sahibimizin Allah olduğunu ve tüm bunları O'nu razı etmek için yaptığımızı unutmamak...

KURAN AKILLI OLMANIN KILAVUZUDUR

Akıl hakkında bugüne kadar birçok tanım yapılmıştır. Ancak bunların hiçbiri aklın gerçek anlamı hakkında insanlara tam bir fikir vermeye yeterli olamamıştır. Çünkü bu çıkarımları yapan kimseler, akli tanımlarken doğru bir kaynağa başvurmamış, akli sadece kendi mantıklarıyla değerlendirmeye çalışmışlardır. Oysa akıl konusunda bilgi alınabilecek kaynak sonsuz akıl sahibi olan Allah'ın indirdiği Kuran'dır. Kuran ve akıl iç içedir. Bir insan zeki olabilir fakat akla sadece Kuran'la ulaşır.

Zeki insanlar, genelde dikkat çekerler. Okulda matematik problemini çözme hızı veya bilimsel buluşlar yapmaları ile ön plana çıkarlar. İş yerlerinde bilgi birikimleri sebebiyle tercih edilirler. Genelde anlama, kavrama, çalışkanlık düzeyi yüksek kişiler olarak bi-

linirler. Peki, zeki bir insan her zaman akıllı mıdır? Bu sorunun cevabı, her zaman "evet" değildir. Akıl bambaşka bir özelliktir. Eğitimle, kültürle ya da problem çözme hızıyla kıyaslanmayacak kadar büyük bir hazinedir. Akıllı bir insan, dengeli ruh hali, itidalli tavırları, güzel bakış-

ları, Rahmani konuşması, samimiyeti, dü-rüstlüğü, sağlam kişiliği gibi güzel ahlak özellikleri ile ön plana çıkar. Bir insan ala-bildiğine zeki olabilir ama vicdanını kul-lanmıyorsa akıllı değildir.

Vicdan kullanmak ise Allah korkusu yani iman ile mümkündür. Allah güzel, doğru ve akıllıca olan seçimi her zaman insanın vicdanına ilham eder. Akıllı olan insanlar, Allah'ın ilhamına göre hareket eder, bencilce davranmaz nefslere göre

hareket etmezler. Unutulmamalıdır ki ancak Allah'ı çok seven, Allah'ın büyük-lüğünü kavrayan ve Allah'ı hoşnut etmek isteyen bir insan Allah'ın ayette bildirdiği 'nur ve anlayışa' sahip olabilir:

**“Ey iman edenler, Allah’tan korkup sa-kınırsanız, size doğruyu yanıktan ayı-
ran bir nur ve anlayış (furkan) verir,
kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar.
Allah büyük fazl sahibidir.” (Enfal Su-
resi, 29)**

**Allah’tan korkan ve samimiyetle Kuran’a uyan her
insan akıllıdır. Ancak insanların çoğu böylesine büyük
bir nimeti kolaylıkla elde etme imkanına sahip
olduklarından habersizdirler. Aklın, insanların doğuştan
kazandıkları zihinsel bir yetenek olduğunu sandıkları
için, sahip olduklarının ötesinde bir kavrayış
kazanabileceklerine ihtimal vermezler. Oysa Kuran
ayetleri doğrultusunda yaşayan her insan akıllı olur,
aklın insana kazandırdığı keskin bir şuur açıklığı ve
kavrayış yeteneğine sahip olur. Allah bir ayetinde
şöyle buyurmaktadır:**

***“İşte bu (Kuran) uyarılıp korkutulsunlar, gerçekten
O’nun yalnızca bir tek ilah olduğunu bilsinler ve temiz
akıl sahipleri iyice öğüt alıp düşünsünler diye bir-
bildirip-duyurma (bir belağ) dır.”
(İbrahim Suresi, 52)***

Akıllı İnsanların Olaylar Karşısındaki Tavrı

Akıllı insanlarda çok dikkat çeken özelliklerden biri de Allah'ın verdiği lütufla, çözüm bulma kabiliyetleridir. Tecrübe ile açıklanamayacak bu özellik, akıllı insanların zeki insanlardan çok farklı kılar. Zeki bir insanın olaylar karşısındaki çözüm önerileri çoğu zaman yetersiz ve geçici kalabilir. Hatta böyle kişiler zaman zaman panikleyerek, korkarak, üzülmeye veya kızarak karmaşık ve içinden çıkılmaz zorluklar oluşturabilirler. Fakat akıllı insanın sürekli şuuru açıktır. Geçmişte yaşadıklarının ve gelecekte tecrübe edeceği herşeyin Allah Katında ilk anda belirlenmiş olan kader içerisinde olup bittiğinin bilincindedir. Bu bilinç akıllı insanı psikolojik olarak sağlam tutar. Paniklemeden, ürkmeden, sarsılmadan, basiretli ve ferasetli adımlar atmasına vesile olur.

Kuran'da akıllarını kullanarak düşünen bu kimselerin, Rabbimiz'in büyüklüğünü görerek en doğru olana ve gerçeğe ulaştıkları şöyle haber verilmiştir:

“Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki): “Rabbimiz, sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru.””
(Al-i İmran Suresi, 191)

Akıl ve Sevgi İç içedir

Akıllı insanlar sevginin değerini de çok iyi bilirler. Sevgi; akıl, özen, fedakarlık, sadakat ve samimiyet gerektirir. Allah'ı çok seven ve Allah'ın gücünün farkında olarak Allah'tan korkan bir Müslüman da son derece samimi olur ve sevgiyi içtenlikle yaşar. Allah'ı seven yarattıklarını da sever ve onların kıymetini bilir. Sevdiklerine saygı duyar, onlara konfor sağlar. Sağlıklarını, mutluluklarını ve en önemlisi onların da imanını düşünür. Daha güzel ahlaklı olmaları için onlara Kuran'dan öğütler verir, kötülükten sakınmaları için gayret eder. Böylece samimi imanlı insanların ortamı huzur, neşe ve güzellik dolu olur.

Allah'a sadık olan kişi, dostlarına da sadık olur. Bu sebeple imandan kaynaklanan akıl gerçek dostlukların ve sevginin uzun süreli yaşanmasına da vesile olur.

Aklı sayesinde sevgi dolu olan tüm tavırlarını hayatının sonuna kadar en güzel şekilde uygulayan bir insan ise hem dünyada güzel bir hayat yaşar, hem de Allah'ın rızasını hedefleyerek gösterdiği bu güzel tavırlarından dolayı cennetle mükafatlandırılır. Allah ayetlerinde şöyle buyurmaktadır:

“Şüphesiz iman edip salih amellerde bulunanlar ise; Biz gerçekten en güzel davranışta bulunanın ecrini kayba uğratmayız. Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek.” (Kehf Suresi, 30-31)

Akıl Artar ya da Azalır mı?

Allah ayetinde **“... onların çoğu akıl erdirmez.”** (Maide Suresi, 103) diye bildirmektedir. Kuran’a uyarıya insan akıllı olur, Kuran’dan saptığı an akılsızlık baş gösterir. Allah Kuran için **“temiz akıl sahipleri iyice öğüt alıp düşünsünler diye bir bildirip-duyurmazdır.”** (İbrahim Suresi, 52) şeklinde bildirmektedir. Temiz akıl vicdanın kullanılmasıyla, Kuran’ın hükümlerine uyulmasıyla ancak ortaya çıkar. Bir insan istediği eğitimi alsın, istediği kadar zengin olsun Allah dilemedikçe akıllı olması mümkün değildir. Akıl samimi ve vicdanlı olundukça sürekli artabilir.

Ayrıca sürekli pozitif düşünmek de akıllı insanı zeki insandan ayırt eden önemli bir farktır. Akıllı insan sürekli tek taraflı olarak, Allah’tan yana olumlu düşünebilir. Şeytani düşünceye karşı şuuru çok açıktır, hemen Allah’a sığınır Rahmani olan kararı verir. Haram bir fiil varsa aklını ve vicdanını kullanır ve onu yapmaz. Fakat vicdanını kullanmayan zeki insanlar, şeytani düşüncelere karşı koyabilecek bir güç bulamayabilirler. Olumlu

da, olumsuz da düşünebilirler. Detaylarda boğulabilirler. Şeytani de, Rahmani de hareket edebilirler. Şeytani düşünmeye engel olacak güç Allah korkusudur.

Sonuç olarak vicdana uyulmadan yapılan her tavır kişinin kendisine zarar verir. Hem ruhen hem de bedenen böyle insanlar çok yıpranırlar. Konforlu ve huzurlu bir hayat yaşayamazlar ama vicdanını kullanan zeki bir insan zaten akıllı hale gelmiş ve yaşama amacının şuuruna varmış demektir. Böyle bir insan dünyada imtihan olduğunun farkına vararak bir saniye bile boş vakit geçirmez. Her anını Allah’ı razı etmek için kullanır. Ahiretinin asıl ve sonsuz hayatı olduğunu bilir ve sadece dünyadaki geçici istekleri doğrultusunda yaşamaz. Böyle insanlar için dünya, güzelliklerin yaşandığı, her anından zevk alınan, sıkıntıların bertaraf edildiği bir yer haline gelir, Allah’ı razı etmek amacıyla ahiret için çalışılan güzel bir hazırlık yurduna dönüşür.

Allah, Kuran’da ancak akıl sahiplerinin görüp anlayabileceğine ve sahip olabileceği üstün ahlak özelliğine dikkat çekmiş ve bilenlerle bilmeyenlerin aynı olmadığını hatırlatmıştır:

“Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: “Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler.”” (Zümer Suresi, 9)

Aklın Gerçek Sahibi Allah'tır

İnsan yaratılmış bir varlıktır. Dolayısıyla insanda görülen akıl müstakil bir yetenek değildir; ona verilmiştir. Aklın gerçek sahibi ise insanı yaratan Allah'tır. Allah, sonsuz ve sınırsız bir aklın sahibidir ve dilediği an dilediği kimseye, imanı ölçüsünde bu nimeti vermektedir.

Kendilerine böyle bir nimet verilen kişiler ise, içinde bulundukları dünyayı çok daha ince yönleriyle değerlendirebilirler. Evrenin hangi köşesine dönüp baksalar karşılaştıkları her detayın Allah'ın sonsuz aklının örnekleriyle dolu olduğunu görürler. Kuran'da Allah'ın bu üstün aklı ve sanatı karşısında insanın nasıl aciz kaldığı şöyle bir örneklerle haber verilmiştir:

"O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman (olan Allah)'ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygun-suzluk' (tefavüt) göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdire; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görü-

yor musun? Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdire; o göz (uyumsuzluk bulmaktan) umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir." (Mülk Suresi, 3-4)

Ayette bildirildiği gibi, Allah'ın yaratmasında en ufak bir eksiklik yoktur. Çünkü Allah'ın sonsuz aklı, insanın sınırlı aklı ile kıyaslanmayacak kadar üstün ve eşsizdir. Evrendeki her sistemde karşılaşılan kusursuz yapı, bu üstün aklın bir göstergesidir. Allah'ın, insanlara böylesine kusursuz sistemler göstermesinin bir sebebi de, insanın aklın gerçek sahibinin Allah olduğunu bilmesi, Rabbimiz'in büyüklüğünü kavraması ve O'na teslim olup iman etmesidir.

Kuran'da geçen "... Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (Bakara Suresi, 32) ifadesi akıllı insanların, aklın asıl sahibinin Allah olduğunu takdir edebildiklerine dikkat çekmektedir.

Güncel

Uzun Yaşamın Sırrı, Tüysüz Kör Farede Gizli

Bilim adamları, 30 yıldan uzun süre hayatta kalan ve yaşamlarının son gününe kadar sağlıklı olmayı başaran tüysüz kör farelerin sırrının, iyi yapılandırılmış proteinlerde gizli olduğunu keşfetti.

Proceedings of the National Academy of Sciences dergisinde yayımlanan araştırmaya göre, Afrika'nın doğusunda, yer altında yaşayan bir tür kemirgen olan tüysüz kör fareler, neredeyse "kusursuz" bir protein yapısına sahip.

Rochester Üniversitesi araştırmacılarından Vera Gorbunova ve Andrei Seluanov, farenin ribozomlarını incelerken diğer hayvanlardan farklı bir protein yapısı ile karşılaştıklarını söyledi. Özel bir boya maddesi verilen ribozomları kızılötesi ışık altında incelediklerini belirten Gorbunova ve Seluanov, tüysüz kör farelerin ribozomlarında diğer hayvanlardan farklı olarak 2 yerine 3 şerit olduğunu gördüklerini kaydetti.

Farklı ribozomal RNA (rRNA) molükelleri gruplarını temsil eden şeritlerin tüysüz kör farenin ribozomlarında "gizli bir kırılmaya" işaret ettiğinden yola çıkan bilim adamları, bunun protein oluşumu sürecindeki etkisini araştırdı.

Ribozomal RNA'nın protein oluşumu mekanizmasının en önemli parçası olduğuna dikkat çeken iki bilim adamı, "tüysüz kör fare, eşi benzeri olmayan bir rRNA yapısına sahip. rRNA telleri, hücrede 2 noktada bölünüyor ve aradaki parçadan ayrılıyor. İki parça, kendi başlarına hareket etmek yerine birbirlerine yaklaşarak ribozomal proteinlerin işlevsel bir ribozom oluşturmak için bir araya geldiği bir yapı görevi görüyor. Bu da protein oluşturmak için amino asitleri bir araya getiren muhteşem bir moleküler makine ortaya çıkarıyor" dedi.

Ribozomun protein oluşturmak için amino asitlerle bir araya gelmesi sırasında kimi zaman işin içine yanlış amino asitlerin de dahil olması sonucu hatalı protein ürettiğine dikkat çeken araştırmacılar, tüysüz kör farede hatalı protein üretiminin diğer farelere oranla 40 kez daha az olduğunu tespit etti.

Hatasız protein yapısının, bedenin işlevlerini daha etkin bir biçimde yerine getirmesine yardımcı olduğunu vurgulayan araştırmacılar, normal farelerin rRNA'sında benzer bir kırılma oluşturmaya çalışacaklarını bildirdi.

www.haber7.com

ALLAH'A SAMİMİ VE CANDAN DUA ETMENİN ÖNEMİ

Allah'a samimi
ve candan nasıl
dua edilir?

Allah'ın
varlığını
hissederek dua
nasıl olur?

İnsanlar elbette her yerde, her ortamda, istedikleri herşey için Rabbimiz olan Allah'a dua edebilirler. Allah iman edenlerin her ortamda dua edebileceklerini ve Kendini zikredebileceklerini aşağıdaki ayetlerle bildirmiştir:

"Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki): "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek Yücesin, bizi ateşin azabından koru." "Rabbimiz, şüphesiz Sen kimi ateşe sokarsan, artık onu 'hor ve aşağılık' kılmışsındır; zulmedenlerin yardımcısı yoktur." "Rabbimiz, biz: "Rabbimize iman edin" diye imana çağrıda bulu-

nan bir çağırıcıyı işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz, bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bizi de iyilik yapanlarla birlikte öldür." "Rabbimiz, elçilerine va'dettiklerini bize ver, kıyamet gününde de bizi 'hor ve aşağılık' kılma. Şüphesiz Sen, va'dine muhalefet etmeyensin." Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevap verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam..." (Al-i İmran Suresi, 191-195)

Ayetlerde de bildirildiği gibi duanın, en güzel, en makbul şekli Allah'a candan ve samimi bir tavırla dua etmektir.

Allah'ın Varlığını Hissederek Dua

Duanın en önemli unsurlarından biri, Allah'a olan kesin imandır. İnsan çaresiz kaldığı durumlarda Allah'ın varlığını ve kendisine sadece O'nun yardım edeceğini hiç şüphesiz bilir. Ancak insanın rahat zamanlarında da Allah'ın varlığını ve gücünün büyüklüğünü hissederek dua etmesi gerekmektedir. Aslında insan sadece dua sırasında değil, günlük yaşantısının her anında bu bilinçte olmalıdır.

Her an, Allah'ın varlığını ve yakınlığını hissederek dua etmelidir. Çünkü ancak Allah'ın varlığının farkında olan insan, duanın anlamını ve önemini kavrar. Duanın özelliği, Allah ile kulu arasında özel ve sıcak bir bağlantı kurmasıdır. İnsan tüm sıkıntılarını ve isteklerini Allah'a açar, O'na yakarır ve Allah kulunun isteğine icabet eder, duasını karşılıksız bırakmaz.

Kuran'da dua, hiçbir şekli kalıba sokulmaz. **“Allah'ı ayaktayken, otururken ve yan yatarken zikredin”** (Nisa Suresi, 103) ayeti, insanın her durumda ve her şartta Allah'ı anıp O'na dua edebileceğini gösterir. Önemli olan şekil değil, dua eden kişinin samimiyet ve teslimiyetidir.

Bunun aksi bir anlayış ise, duayı gerçek

anlamından çıkarır ve bir tür büyü ya da tılsım gibi görülmesine yol açar. Birtakım cahil insanların kendi kendilerine ürettikleri ağaçlara bez bağlama, suya üfleme gibi batıl inançlar bunun bir göstergesidir. Dikkat edilirse bu tür uygulamaların temel özelliği, bunları uygulayan kişilerin Kuran'ın mantığından uzak oluşlarıdır. Doğrudan Allah'a yönelip isteklerini O'ndan istemektense, birtakım batıl tören ya da semboller icad etmekte, duayı da bunlar aracılığıyla yapmaktadırlar. Kime dua ettiklerinin, kime yakardıklarının ise pek farkında değildirler. Dua için kullandıkları cisimlerde bir tür “keramet” olduğu zannındadırlar, ama sorulsa bunun ne demek olduğunu tarif edemezler. Türbe ziyaretlerini amacından saptırarak bu türbelerde yatan insanlara dua edenler, onlardan medet umanlar da aynı batıl ve sapkın inanca sahiptirler.

Mümin ise **“Rabbinin ismini zikret ve herşeyden kendini çekerek yalnızca O'na yönel”** (Müzemmil Suresi, 8) emrine uyar, tüm bu batıl inanışlardan uzak olarak sadece ve sadece Allah'a döner, O'nun huzurunda boyun eğer ve Rabbimiz'e yalvarır.

Allah'ın Sıfatlarını Anarak Dua Etmek

Allah'ın isimleri, bize O'nun vasıflarını tanıtır: Allah Rahman'dır, yani esirgeyicidir; Rab'dır, yani eğiten ve yol gösterendir; Hakim'dir, yani hüküm veren, herşeye hakim olandır; Rezzak'tır, yani rızık verendir... Bu isimler Allah'ı tanıttığı için, insan bunlarla Rabbimiz'e seslenerek O'nun büyüklüğünü, yakınlığını, gücünü ve rahmetini daha iyi kavrar. Allah'tan rızık isteyen bir kişinin O'nun Rezzak ismini anarak dua etmesi, elbette ki duasının anlamına uygun olacaktır. Nitekim Kuran'da da, Allah'a O'nun farklı isimleri ile dua edilebileceği haber verilmektedir:

"De ki: "Allah, diye çağırın, 'Rahman' diye çağırın, ne ile çağırırsanız; sonunda en güzel isimler O'nundur." Namazında sesini çok yükseltme, çok da kısma, bu ikisi arasında (orta) bir yol benimse." (İsra Suresi, 110)

"İsimlerin en güzeli Allah'ındır. Öyleyse O'na bunlarla dua edin. O'nun isimlerinde 'aykırılığa (ve inkâra) sapanları' bırakın. Yapmakta oldukları dolayısıyla yakında cezalandırılacaklardır." (A'raf Suresi, 180)

Allah'ın sıfatlarını bilen insan, hatalarını Allah'tan gizlemeye çalışmaz. Çünkü gizlese de, açığa vursa da Allah'ın herşeyi bildiğinin farkında olur. Hatalarını gizlemenin kendisine zarardan başka bir şey kazandırmayacağını bilen mümin, her türlü eksiklik ve hatalarından dolayı Allah'tan bağışlanma diler. Nitekim Kuran'da Hz. İbrahim (a.s.)'in bir duasının şu şekilde başladığı bildirilmektedir:

"Rabbimiz, şüphesiz Sen, bizim saklı tuttuklarımızı da, açığa vurduklarımızı da bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey

Allah'a gizli kalmaz." (İbrahim Suresi, 38)

Mümin, istekleri ne kadar büyük olsa da herşeyin Allah'ın kontrolünde olduğunun, Allah dilerse en imkansız gibi görünen bir şeyin O'nun "Ol" demesi ile gerçekleşeceğinin farkındadır. Bu yüzden de Allah'ın nimetlerine ulaşmak için hiçbir şeyi aşılmaz bir engel olarak görmez. Aksine, her türlü zorluğu ve engeli duası ile aşar.

Dua, istek ve ihtiyaçlarımızı Allah'a duyurmaktan başka, Allah'ı anmanın ve yüceltmenin bir yoludur. Kuran'da özellikle peygamber dualarında, Rabbimiz sıfatları ile birlikte yüceltilmektedir.

Aşağıdaki ayetler bunun örneklerinden bazılarıdır:

"(Süleyman) Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz Sen, karşılıksız armağan edensin. (Sad Suresi, 35)

"Rabbimiz, bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi kaydırma ve Katından bize bir rahmet bağışla. Şüphesiz, bağışı en çok olan Sensin Sen." (Al-i İmran Suresi, 8)

(Musa yalvarıp) Dedi ki: “Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın.” (Araf Suresi, 151)

“Orada Zekeriya Rabbine dua etti: ‘Rabbim bana Katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen duaları işitensin’ dedi.” (Al-i İmran Suresi, 38)

Dua ederken en çok Allah’la samimi bağlantı kurularak dua edilmesi Allah’a samimi iman edilmesi, samimi Allah’tan korkulması, Allah’ın şanını ve kadrini; büyüklüğünü, gücünü samimi olarak bilmeyi kalbimize ilka etmesi için dua edilir. Allah candan sevilir. Eğer insan Allah’ı candan sever, anlar ve bilirse, diğer bir ifadeyle Allah’a kendini tam teslim ederse müthiş bir güç kazanmış olur. Ondan sonra her şey çok kolaydır. İnsanın candanlığı, neşesi her şeyin başı Allah korkusu, Allah sevgisi ve Allah’a derin imandır.

Duada Kalıplaşmış İfadelerden Kaçınmak

Dua denilince akla, insanın Allah’ı zikretmesi, Allah’a kusurlarını itiraf etmesi, kendisinin ve müminlerin ihtiyaçlarını duyurması gelir. Bunun içinse duada Allah’a karşı samimi bir üslubun kullanılması gerekmektedir.

Duada tekdüze ve kalıplaşmış ifadelerin sık sık tekrarlanmasının nedeni, duanın samimi bir ibadetten çıkıp, bir tür alışkanlık ya da gelenek haline gelmiş olmasıdır. Yüce Allah’ın azametini hisseden, O’nun azabından korkan ve rızasını kazanmayı isteyen insan, kalbinden gelen samimi ve dürüst ifadelerle O’na yönelir. Aynı şekilde kendisini Allah’a teslim etmiş, dost ve yardımcı olarak O’nu benimsemiş olan insan, her türlü sıkıntısını ve derdini O’na açar. **“... Ben, dayanılmaz kahrımı ve üzüntümü yalnızca Allah’a şikayet ediyorum...”** (Yusuf Suresi, 86) diyen Hz. Yakub (a.s.) gibi, ruhundaki tüm sıkıntılarını ve taleplerini O’na söyler, her türlü yardım ve hayrı O’ndan ister.

Dua eden kişi bu tür bir samimiyet içerisinde değilse ve duayı sadece yerine getirilmesi gereken bir formalite ya da icabet edilip edilmeyeceği belli olmayan bir tılsım olarak görüyorsa, doğal olarak kalıplaşmış ifadeler kullanır. Ne demek olduğunu hiç anlamadığı ya da üzerinde hiç dü-

şünmediği birtakım süslü cümleleri sıralayarak kendince bir dua edecektir. Bunun Kuran'da tarif edilen dua olmadığı ise çok açıktır.

Oysa dua, insanın Allah ile samimi bir bağlantısıdır. Her insanın içinde bulunduğu sorunlar, istekleri, arzuları, ruh hali

birbirinden çok farklıdır. Dua sırasında önemli olan sözcükler değil kulun o anki ruh halidir.

Kuran'da örnek olarak gösterilen dualar, peygamberler ve müminlerin ruh hallerini yansıtan çok samimi ve içten Allah'a yönelmelerdir.

Allah Her Duaya İcabet Eder

Dua konusunda dikkat edilmesi gereken en önemli konulardan biri, Allah'ın yardımından kuşkuya düşmeden, kabul olacağına kesin olarak iman ederek dua edilmesidir. Çünkü duaları kabul eden Rabbimiz Kuran'da şu şekilde bildirmiştir:

“Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağırma cevap versinler ve Bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar.” (Bakara Suresi, 186)

Duanın kabul olmayacağı endişesiyle dua etmekten vazgeçmek Kuran ahlakına uygun bir davranış değildir. Bu, pek çok

yönden hatalı, hatta cahilce bir tavidir. Ancak şunu belirtmek gerekir ki, ayetlerde vurgulanan “duaya icabet” bir şeyin “aynen gerçekleşmesi” anlamına gelmez. Çünkü insan, bazen kendisi için zararlı olan bir şeyi Allah'tan talep ediyor olabilir. “İnsan hayra dua ettiği gibi, şerre de dua etmektedir. İnsan, pek acelecidir.” (İsra Suresi, 11) ayeti, bize bu durumu açıklamaktadır. Duada istenilen şeyin geciktirilerek verilmesinin veya tamamen farklı bir şekilde icabet edilmesinin bir nedeni de Allah'ın insanlara olan rahmetidir. Yüce Allah herkesin ihtiyacını en iyi bilen, herşeyden haberdar olandır.

Güncel

Antarktika'da 100 Bin Yıllık Mikroplar Bulundu

Bilim adamları, Antarktika'nın buz örtüsünün kilometrelerce derinliğinde bulunan soğuk ve karanlık köşelerde hayat bulunduğuna dair on yıllardır yaşanan tartışmaları nihayet sonlandırdı. İngiliz Antarktik Araştırmaları Merkezi (BAS) ve Edinburgh ile Northumbria Üniversiteleri araştırmacıları, 100 bin yıldan önce buzulun derinliklerine gömülen buzulaltı göllerin buz tabakasından izlerini tespit etmeyi başardı.

100 Bin Yıllık Mikroplar

Gölün derinlikleri yaşam için son derece ağır koşullar içerse de, gölün dibindeki çamur katmanında binlerce yıl öncesine ulaşan mikroorganizmaların DNA'sının saklı olduğu belirtildi.

Bilim adamları, gölün çekirdeğindeki tabakanın ilk santimetrelerinde mevcut ve yakın zamanda keşfedilen organizmaları keşfetti. 3.2 metre derinliğe gidildiğinde ise tespit edilen mikroorganizmaların birçoğu-

nun 100 bin yıl öncesine uzandığı anlaşıldı.

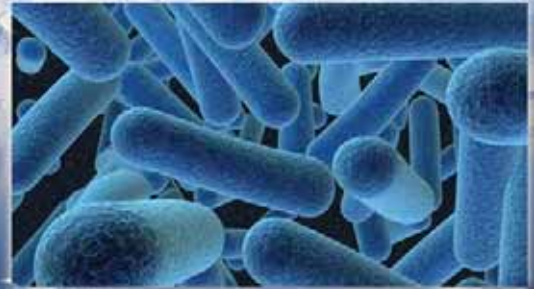
Northumbria Üniversitesi'nden çalışmaya katılan ve geçmişte BAS üyesi olan araştırma ekibinin başındaki David Pearce, *"Bulduğumuz biyokütle ve çeşitlilik bizi şaşırttı. İlk kez, Antarktika'da bir buzulaltı gölün tabakalarında mikropların yaşadığını ve son derece zor şartlarda yaşamın var olduğunu öğrendik"* dedi.

Pearce, *"Bu mikropların bulundukları şartlarda hayatta kalmayı başarmaları, bizlere keşfedilecek heyecanlı sırlar sunuyor"* ifadesini kullandı.

En Eski Bakteriler

Antarktika'da geçmişte fosil DNA'sı olarak elde edilen bulgular, buzul kıtada çeşitli bakterilerin var olduğunu ve çok zor şartlarda yaşayabildiklerine işaret etmişti. Bazıları oksijenden bağımsız yaşayabilen bu bakterilerin kimyasal yöntemlerle var olmayı başardığı anlaşılmıştı.

www.ntvmsnbc.com

SEVGİSİZ İNSANLAR

Hata Yapanlara Acımasız Davranırlar

Allah dünya hayatında insanlar için, çok büyük haz duyacakları çok güzel nimetler yaratmıştır. Ancak insanların büyük çoğunluğu kötü huyları ve gösterdikleri kötü tavırlar nedeniyle bu nimetlerden uzak kalırlar. İşte insanlardaki, bu tahrip edici kötü huylardan biri de 'affedememek'tir. Birçok insan sevgisizliğin getirdiği acımasız ruhsal yapı nedeniyle hataları affedebilme olgunluğunu gösteremezler ve kendi elleriyle kendilerini dünya hayatının pek çok güzelliğinden ve nimetinden mahrum bırakırlar.

İnsanların birbirlerini affedebilmelerinin önündeki en büyük engel sevgisizliktir. Sevgisizlik ise 'kin ve öfke'ye dönüşür. Özellikle de eğer kişinin bu öfkesinde kendince bir haklılık payı varsa, bu durumda o kimsenin öfkesini yenip karşısındaki kişiyi bağışlayabilmesi çok daha zorlaşır. Bu haklılık ise çoğu zaman, karşı tarafın gerçekten bir hata yapmış olmasından kaynaklanır. "Bana böyle bir şeyi nasıl yapar?", "Nasıl bu kadar düşüncesiz, bencil, akılsız olabilir?" gibi, karşı tarafın gerçekten bozuk tavırlarına dayanan haklı çıkarımlar, bu kimselerin öfkelerine daha da saplanıp kalmalarına neden olur.

Oysa çoğu zaman bir olayda, genellikle her iki tarafın da haklı olduğunu düşündüren deliller bulmak zor değildir. Bazen bir kişi %100 haklı olur. Ama çoğu zaman da, %5'lik bir oranda dahi olsa, karşı tarafın da

kendine göre haklı olduğunu düşünmelidir.

Tüm bu durumlarda, insan –her şeye rağmen-, -haklılığından %100 emin olduğunda bile- affedebilme, hatayı hoş görebilme gibi güzel bir ahlak içerisinde olmalıdır. Bu, her şeyden önce Kuran ahlakının bir gereğidir. Tevazunun, olgunluğun, hoşgörünün, alttan almanın, yatıştırıcı

olmanın ve nezaketin bir gereğidir. Allah ayette şöyle buyurur:

“Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlarla, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah’ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.”
(Nur Suresi, 22)

Her İnsan Hata Yapacak Şekilde Yaratılmıştır

İnsan, kusurlu bir varlıktır. Hayatının sonuna kadar hiç hata yapmadan yaşaması mümkün değildir. Allah, pek çok hikmet doğrultusunda insanı hata yapacak şekilde yaratmıştır. Bu nedenle bir insanın, karşısındaki kişiden, bir ömür boyu hiç hata yapmamasını beklemesi çok yanlış bir yaklaşımdır. Dünyanın en mükemmel, en güzel ahlaklı insanı dahi, temelde bir ‘insan’dır. Ve Allah’ın yaratışı gereği mutlaka unutacak, yanılacak, hataya düşecektir.

Ancak bir insan eğer gerçekten iyi niyetli, samimi ve dürüst ise, bu hatasını düzelterip telafi etmek için elinden gelen her şeyi yapar.

Dolayısıyla bir insanı değerlendirirken ölçü bu kişinin hiç hata yapmamasını beklemek ve hata yaptığında onu bir anda hayattan silip atmak değildir. Aksine hata yapabileceğini unutmamak, fakat hata yaptığında da, bunu ne kadar samimiyetle telafi etmeye çalıştığına bakmaktır.

Eğer bu konumdaki kişi, işlediği kusuru örtebilmek, bu hatasıyla oluşturduğu tahribatı temizlemek ve karşı tarafa yönelik çok daha iyi şartlar oluşturabilmek için var gücüyle çaba layıp, elinden gelen her şeyi yapıyorsa, bu durumda onu hiç vakit kaybetmeden hemen affetmek de, güzel ahlakın gereğidir.

Toplumda, içlerinden bir türlü atamadıkları kin ve öfke duyguları yüzünden birbirlerini affedemeyen, sırf bu yüzden en sevdikleri, en yakın olmak istedikleri insanlardan dahi ayrı kalan pek çok insan vardır. Ve sırf affedemedikleri için sevmekten, seilmekten, birbirleriyle kura cıkları güven dolu dostluklardan, yakınlıktan, sırdaşıktan, sadakatten, vefadan, saygıdan tamamen mahrum kalmış bir hayat yaşamaktadırlar.

Affetmek Çok Bereketli ve Güzel Bir Duygudur

Nefis, 'gurur' adı altında insanları, birbirlerini affetmekten, alttan almaktan, hoşgörülü ve toleranslı davranmaktan, birbirlerine güvenle yaklaşımdan, hüsn-ü zan etmekten, güzel gözle bakmaktan, sevgiyle, merhametle yaklaşımdan alıkoymaktadır. İnsanlara gururu saygı duyulacak bir vasıf gibi göstererek, onları gururlarından asla taviz vermemek gibi son derece hatalı bir tavra teşvik etmektedir. Affeden insanın küçüleceğine, akılsız konumuna düşeceğine, yenilgiye uğrayacağına inan-dırmaktadır. Bazı insanlar da nefislerinin bu aldatıcı seslerine kulak vererek, gururlarının da desteğiyle içlerindeki kin ve öfke duygularını daha da güçlü ve katı hale getirebilmektedirler.

Oysa affetmek, kin gütmekten çok daha kolay, çok daha rahatlatıcı, çok daha bereketli ve güzel bir duygudur. İnsan %100 haklı olduğu bir durumda dahi affetme olgunluğunu gösterebildiğinde, içinde çok derin bir ferahlık, neşe, sevinç ve mutmainlik yaşar. Ona kalbindeki bu güzellikleri yaşatan ise yalnızca Allah'tır. Allah, beğendiği ahlakı gösteren, nefsinin zorlamalarına

rağmen iyilikten yana tavır koyan kullarına Kendi Katından bu lütfunu tattırmaktadır. Affetmeyen insan her gün, her saniye, içindeki kin ve öfkenin acısını, ızdırabını, sıkıntısını yaşarken; "Acaba affetse miydim?" diye düşünmenin verdiği manevi azap ve pişmanlık içerisinde kavrulurken; bağışlayabilen insanlar, gösterdikleri bu ahlak ile birlikte sevginin, saygının, dostluğun aydınlığına kavuşurlar.

"Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever." (Maide Suresi, 13)

Allah Kuran'da İman Eden Kullarını "Affedici ve Bağışlayıcı" Olmaya Çağırıştır

"Sen af (veya kolaylık) yolunu benimse, (İslam'a) uygun olanı (örfü) emret ve cahillerden yüz çevir." (Araf Suresi, 199)

Bu, insanın nefesine zor gelebilen, ama Allah Katında güzel karşılığı olan bir tavidir. İnsan yapılan bir hata karşısında öfkeye kapılabilir ya da onu affetmek istemeyebilir. Oysa Allah müminlere affetmenin daha güzel olduğunu bildirmiş ve onları bu ah-laka teşvik etmiştir:

“Kötülüğün karşılığı, onun misli (ben-zeri) olan kötülüktür. Ama kim affeder ve ıslah ederse (dirliği kurup-sağlarsa) artık onun ecir Allah’a aittir...” (Şura Su-resi, 40)

Müminler diğer müminlere karşı, hataları her ne olursa olsun, affedici bir tutum izlerler. Ancak onların affetmeleri, din ahlakına göre yaşamayan kimselerin affetmesinden çok farklıdır. Din ahlakını yaşamayan insanlar, çoğu zaman dilleriyle karşılarındaki kişiyi bağışladıklarını söyleseler bile, yapılan hataya karşı kalben duydukları kin ve kızgınlıktan kurtulmaları oldukça uzun sürer. Tavırları genellikle bu kızgınlığı yansıtacak bir sitemkarlık içerisindedir. Nitekim ellerine ilk fırsat geçtiğinde de zaten kalplerinde biriktirdikleri bu kin ve öfkelerini dile getirirler.

Müminlerin affetme şekli ise tamamen samimiyet içerir. İnsanın hata yapabilecek bir yapıda yaratıldığını bildikleri için, daha en başından karşı tarafa hoşgörü ile yaklaşır. Zira Kuran’da yer alan tevbe ile ilgili ayetler, insanın hata yapmaya açık bir varlık olduğunu, ancak önemli olanın bu hatayı fark eder etmez bir daha tekrar etmeme gayretiyle hemen vazgeçmek olduğunu bildirmektedir. Bu ayetlerden biri şöyledir:

“Allah’ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe, ancak cehalet nedeniyle kötülük yapanların, sonra hemencecik tevbe edenlerin(kidir). İşte Allah, böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır.” (Nisa Suresi, 17)

Kişinin samimiyetini ifade eden bu şartlar

oluştugu sürece müminler de birbirlerine karşı son derece bağışlayıcı ve merhametli bir tavır gösterirler. Tevbe ettiği, pişmanlık duyduğu, düzeltmeye çalıştığı hatalarından dolayı bir mümine karşı içlerinde kin beslemezler. Samimi olarak vazgeçmişse kimseyi geçmişte yaptıklarından dolayı yargılayamayacaklarını ve asıl önemli olanın kişinin son anda gösterdiği ahlak olduğunu bilirler.

Ayrıca daha önce de belirttiğimiz gibi müminler, kendileri tamamen haklı oldukları ve karşı tarafın tümüyle haksız olduğu bir durumda bile hiç tereddütsüz affedebilirler. Çünkü Allah bunun güzel bir ahlak özelliği olduğunu bildirerek müminlere tavsiye etmiştir:

“Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar (dahi hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever.” (Al-i İmran Suresi, 134)

Allah’ın bu hükmünü göz önünde bulundurarak kendi haklarından kolaylıkla vazgeçer ve alttan alarak karşı tarafa güzel ahlakları ile örnek olurlar.

DARWINİSTLER, *Kabataş Devrinin Bir Yalan Olduğunu Düşünmezler*

Materyalist, yani maddeci felsefe, (Allah'ı tenzih ederiz) Yaratıcı'nın varlığını inkar eder. Gerçekleri saptıran bu görüşe göre, evren ve madde ezeldir, yani bir başlangıcı dolayısıyla bir Yaratıcısı yoktur. Bu batıl inancın sözde bilimsel temelini ise evrim teorisi oluş-

turur. Çünkü materyalistler, evrenin bir Yaratıcısı olmadığını iddia ettikleri için bu evrendeki canlılığın ve düzenin nasıl ortaya çıktığına kendilerince bir açıklama getirmeleri gerekmektedir. Evrim teorisi bu amaçla kullanılan bir senaryodur. Bu senaryoya göre, evrendeki tüm düzen ve canlılık, tesa-

düflerin sonucunda kendiliğinden oluşmuştur. İlkel dünyada bulunan bazı cansız maddeler tesadüfen biraraya gelerek ilk canlı organizmayı oluşturmuşlardır. Milyonlarca yıl süren tesadüfler sonucunda ise bu ilk canlı organizmanın evrimleşmesiyle evrim zincirinin en sonunda bulunan insan meydana gelmiştir. Her biri imkansız olan milyonlarca aşamanın sonucunda meydana geldiği iddia edilen insanın tarihi de, yine bu senaryoya uygun olarak hikayeleştirilmiştir.

Hiçbir bilimsel delili olmayan bu anlatıma göre insanlık tarihi şöyledir: Nasıl ki canlılık ilkel bir organizmadan, en gelişmiş organizma olan insana kadar ilerlemişse, insanlık tarihi de en ilkel insan toplumundan en gelişmiş insan toplumuna doğru ilerleme göstermiş olmalıdır. Bu, bilimsel dayanağı olmayan bir varsayımdır. Ve bu varsayım, materyalist felsefenin ve evrim teorisinin iddialarına göre hazırlanmış olan insanlık tarihinin temelini teşkil eder.

Evrimci tarih anlayışına göre insanlık tarihi, insanın sözde evrimine paralel olarak çeşitli dönemlere ayrılarak incelenir.

Pek çoğunuzun okul yıllarında ya da çeşitli gazete ve televizyon haberlerinde duymaya alışık olduğu taş devri, yontma taş devri, cilalı taş devri, bronz çağı, demir çağı gibi hayali kavramlar söz konusu evrimci kronolojinin önemli parçalarıdır. Çoğu insan bu hayali tabloyu hiç düşünmeden kabul eder ve insanlığın bir zamanlar sadece kaba taş aletler kullanılan, medeniyet ve teknolojinin bilinmediği bir dönem yaşadığını sanır. Oysa bu büyük bir yanılgıdır. Geçmişten günümüze kalan izler, insanların, tarihin her döneminde kültürleriyle ve sosyal yaşamlarıyla medeni bir hayat sürdüklerini göstermektedir.

Mısır Döneminde Uygarlığın Kanıtı Piramitler ve Sfenkslerdi

Tarihsel süreç içerisinde her alanda büyük ilerlemeler kaydedilmiş, bilim ve teknolojiye büyük gelişmeler sağlanmıştır. Fakat bu değişimleri evrimcilerin ve materyalistlerin iddia ettiği gibi bir “evrim” süreci olarak tanımlamak akılcı ve bilimsel bir yaklaşım değildir. Kültür ve tecrübe birikimi sayesinde teknoloji ve bilim gibi alanlarda sürekli bir gelişim söz konusudur. Ancak burada önemli olan nokta şudur; günümüz insanı ile binlerce yıl önce yaşayan bir kişi arasında, nasıl fiziksel özellikler açısından bir fark yoksa, zeka ve yetenek açısından da bir fark yoktur. 20. yüzyıldaki insanların beyin kapasitesi ve zekası daha çok geliştiği için daha ileri bir uygarlığa sahip olduğumuz düşüncesi, evrim teorisinin telkinleri sonucunda oluşan yanlış bir bakış açısidir. Oysa günümüzde dahi farklı bölgelerdeki halklar farklı anlayışlara ve kültürlere sahip olabilmektedir. Örneğin, bugün Avustralya’daki bir yerlinin ABD’deki bir bilim adamının sahip olduğu bilgiye sahip olmaması onun zekasının ya da beyninin yeteri kadar gelişmediğini göstermez. Çok zeki olmasına rağmen, bu tip bir kabile içinde doğup hayatını sürdüren, hatta elektriğin varlığından dahi haberi olmayan birçok insan olabilir. Ayrıca farklı yüzyıllarda farklı ihtiyaçlar gelişmiş olabilir. Örneğin günümüz moda anlayışı ile Mısırlıların moda anlayışının aynı olmaması bizim kültürümüzün onlarınkinden daha ileride olduğunu göstermez. 20. yüzyılda medeniyetin işareti gökdenlenirken, Mısır döneminde uygarlığın kanıtı piramitler ve sfenkslerdi.

Evrimci bilim adamları, tek hücreden çok hücreye ve ardından maymundan insana doğru uzayan sözde evrim sürecini açıklayabilmek için, tarihin gelişimini de senaryolaştırmışlardır. Bunun için ‘ilkel insan’ın yaşam şeklini açıklayan “mağara devri”, “taş devri” gibi hayali dönemler uydurmuşlardır. “İnsanlar maymunlarla ortak bir atadan türemişlerdir” yalanını savunan evrimciler, bu iddialarını kendilerince kanıt-

layabilmek için arayışa girmişler ve arkeolojik kazılarda buldukları her taş ya da ok parçasını veya bir çömleği bu doğrultuda yorumlamışlardır. Oysa karanlık bir mağarada postlara bürünerek oturan, konuşma yeteneği olmayan yarı insan yarı maymun canlılar, yalnızca birer hayal ürünüdür. İlkel insan hiçbir zaman var olmamış, taş devri hiçbir zaman yaşanmamıştır. Bunlar evrimcilerin bir kısım medyanın da yardımıyla

oluşturdukları göz boyamalardan başka bir şey değildir. Çünkü biyoloji, paleontoloji, mikrobiyoloji, genetik bilimler başta olmak üzere bilim alanında yaşanan gelişmeler bugün evrim iddiasını tamamen yıkmıştır. Canlı türlerinin birbirlerine dönüşüp evrimleştikleri iddiasının geğersizliği anlaşılmıştır. Aynı şekilde insan da maymun benzeri canlılardan evrimleşmemiştir. İnsan, var olduğu günden bu yana insandır. Var olduğu

günden bu yana da yüksek bir kültüre sahiptir. Dolayısıyla “tarihin evrimi” de hiçbir zaman geręekleřmemiřtir. İnsan bu dünyaya evrimle değil, sonsuz bir güç ve akıl sahibi olan Allah'ın kusursuz yaratmasıyla gelmiştir.

Arkeolojik kazılarda bulunan aletler, dikiş iğneleri, flüt kalıntıları, süs eşyaları, dekorasyon malzemeleri, geğmiş insanların kültürel olarak gelişmiş bir yaşam sürdürdüklerinin göstergelerindendir.

Darwinistlerin İnsanlık Tarihinin Geğmişine Ait İzler Hakkında Düşünemedikleri Geręekler:

Evrimgenitiraflları bilim adamları ellerinde hiçbir delil olmadığı halde insanlığın geğmişine ait senaryolar üreterek iddialarını kanıtlamaya çalışırlar. Karşılarına çıkan her bulgu, tarafsız olarak değerlendirildiğinde, onlara bazı geręekleri çok açık bir şekilde göstermektedir:

✓ Darwinistler, Taş Devri diye tanımladıkları ve hayali “ilkel insanların” yaşadıklarını iddia ettikleri bir dönemde, insanların günümüzdekinden farksız bir medeniyete sahip olduklarını, o dönemdeki insanların da çatal kaşık kullanan, misafirlerini ağırlayan, düzenli bir hayat sürdürdüklerini ispat eden deliller olduğunu düşünmezler.

✓ Darwinistler, M.Ö. 10 binli yıllarda kullanılmış olan kemikten yapılmış düğmelerin, dönemin insanların kıyafet kültürüne sahip olduklarının ispatı olduğunu, düğmeyi kullanan toplumun dikişi, kumaşi,

dokumacılığı da bilmesi gerektiğini düşünmezler.

✓ Darwinistler, 95 bin yıllık flütün, bundan on binlerce yıl önce yaşayan insanların da gelişmiş müzik kültürü olduğunun ispatı olduğunu, “ilkel insan” diye bir kavramın olmadığını düşünmezler.

✓ Darwinistler, M.Ö. 10 binli yıllarda insanların bakır tığ kullanmakta olduklarını, bakırdan tığ yapan bir toplumun bakır cevherini tanıması, bu cevheri kayanın içinden çıkarmayı başarması ve bunu işleyebilecek teknik imkanlara sahip olması gerektiğini düşünmezler.

✓ Darwinistler, “ilkel bir dönem” olarak kabul ettikleri ve ismini “cılalı taş devri” olarak koydukları dönemden kalma taşların yüzeyindeki parlaklığın, ciladan kaynaklanmadığını, çünkü cılanın binlerce yıl boyunca muhafaza edilmesinin mümkün olmadığını,

bunun, çelikten yapılmış keski ve işçilik malzemeleri kullanılarak taşların yontulması yoluyla büyük bir ustalıklarla gerçekleştirilmiş olması gerektiğini düşünmezler.

✓ Darwinistler, Scientific American dergisinin 1852 yılında yayınlanan 5 Haziran tarihi sayısında haber verilen 100 bin yıllık metal kabın, çinko ve gümüşün kullanıldığı bir alaşımdan yapıldığını, üzerindeki ince işçilikteki çiçek buketlerinin, üzüm asması ve taç desenlerinin üstün bir sanat eseri olduğunu, bu kabı yapan kişilerin metal alaşımları yapan, metalleri işleyebilen gelişmiş bir kültür birikimine sahip insanlar olduklarını düşünmezler.

✓ Darwinistler, bakır cevherinin metale dönüşümü için gerekli olan sıcaklığın 1084.50C olması gerektiğini, bu esnada ateşe hava akımı sağlayan bir cihaz ya da körük kullanılması gerektiğini, bakırla işlem yapan bir toplumun, bu ısının sağlanabileceği bir fırını inşa etmiş olması, ayrıca bu fırında lazım olacak pota, maşa gibi aletleri de yapmış olmasının gerekli olduğunu ve dolayısıyla geçmişte yaşamış bu derece kapsamlı bilgiye sahip olan kişilerin ilkel insanlar olamayacaklarını düşünmezler.

✓ Darwinistler, arkeolojik bulgular neticesinde elde edilen 100 bin yıllık metal kap kalıntısı, 2.8 milyar yıllık metal küreler, 300 milyon yıllık olduğu tahmin edilen demir çömlek, 27 bin yıllık kil parçaları üzerinde bulunan tekstil kalıntıları, magnezyum, platinyum gibi Avrupa'da birkaç yüzyıl önce eritilmesi başarılan metallerin bin yıllık kalıntılardaki izleri gibi sayılamayacak kadar

çok buluntunun, evrimcilerin iddia ettiği "ilk çağ dönemleri" aldatmacasını ortadan kaldırdığını düşünmezler.

✓ Darwinistler, eski insanlara ait bulguların önemli bir kısmının, evrimci bilim adamları tarafından ya göz ardı edilmiş ya da müzelerin bodrumlarına saklanmış olduğunu, gerçek insanlık tarihi yerine, evrimcilerin hayal ürünü hikâyelerinin, insanlık tarihi şeklinde toplumlara tanıtıldığını düşünmezler.

✓ Darwinistler, "taş devri olarak iddia ettikleri" dönemlerde, beyin ameliyatları yapılmasının, "insanların sanatı bilmediklerini söyledikleri" dönemlere ait kazı alanlarında ise süs eşyaları ve boya hammaddeleri bulunmasının, insanın ilkel olduğu bir dönemin yaşanmadığına dair önemli birer delil olduğunu düşünmezler.

✓ Darwinistler, arkeolojik bulguların gösterdiği gerçeğin, insanın var olduğu günden itibaren kültürel anlayışa sahip olduğu, bu anlayışta zaman zaman ilerlemeler, zaman zaman gerilemeler, keskin değişimler yaşanmış olmasının mümkün görüldüğü, ancak bunun, evrimsel bir süreç yaşandığı değil, kültürel bir gelişim ve değişim yaşandığı anlamına geldiğini düşünmezler.

✓ Darwinistler, geçmiş insanların geride bıraktıkları arkeolojik izlerle, evrimcilere göre olması gereken anatomik ve biyolojik izlerin birbirleriyle tutarsız olduğunu, bu durumun Darwinizm'in bu konudaki iddialarını bir kez daha geçersiz kıldığını düşünmezler.

